

[திரு. துரை. முருகன்] [1979 மார்ச் 19]

செய்யப்பட்டு லாரியிலே அவர்களை ஏற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோட்டைக்கு ஊர்வலம் வந்தாலும் கைது என்ற முறையிலே ஒட்டக்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் என்ற மாதிரி, (மணியடிக்கப்பட்டது) என்னைப் பேச வேண்டா மென்றால் சொல்லுங்கள், அதற்காக அடிக்கடி மைக்கை ஆப் செய்வது எனக்கு அவமானமாக இருக்கிறது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் மணி அடித்தாலே அவர்கள் ஆப் செய்ய வேண்டும் அதுதான் முறை. தாங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள், அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளும்.

திரு. துரைமுருகன்: அப்படியானால், சர்க்கார் என்ன பதில் சொல்லுகிறது என்று கேளுங்களேன்.

[முற்பகல் 11.50]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராட்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, சட்டக் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் விடுமுறை அளிக்கப் பட்டு விட்டது. ஆகவே, மாணவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்களா இல்லையா என்பது தெரிந்து சொல்லவேண்டிய விஷயம்.

திரு. துரைமுருகன் : இப்பொழுது வெளியிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

7. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80—பொதுவிவாதம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு குறையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுக்கு உரிய நேரம் கிடைக்காமல் போகிறது. ஆகையால் இன்றைக்கு அந்த நேரத்தைக் கொடுத்துப் பேசச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 100 நிமிடங்கள் இருக்கின்றன, நான் எப்படிச் செய்யமுடியும்? அடுத்து, 1979-80-ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1979-80-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது ஈனுடைய கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 19] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி—
(தலைமை))

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபொழுது உள்ள படியே பாராட்டக் கூடிய அளவிற்கு வார்த்தைகளாலே அலங்காரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நடைமுறையிலே பார்க்கின்றபொழுது அது ஒத்துவருமா, நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டு வருமா என்று பார்க்கின்றபொழுது இது உண்மையான அறிக்கை அல்ல, இது நாட்டிற்குப் பயன்படக்கூடிய அறிக்கை அல்ல என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதுபோன்ற அறிக்கையைப்பற்றி ஒரு பெரிய மனிதர், நம்முடைய தமிழக அரசால் நியமிக்கப்பட்ட பெரிய மனிதர், நம்முடைய பங்களி மாநிலமான பக்கத்து மாநிலத்தைப்பற்றி,

அவர்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி, அதுவும் பத்து கோடி வருமானம் வரக்கூடிய அந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். காரணம், இப்பொழுது ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற இதே கட்சிதான் நம்முடைய அண்டை மாநிலத்திலும் அப்பொழுது ஆளுங்கட்சியாக இருந்தது. அந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கும் பொழுது இப்படிக்கூடச் செய்வார்களா என்ற அளவிற்கு இருந்தது. ஆளுக்கு ஒரு வீடு, ஒரு ஃபியட் கார், இரண்டு எருமை மாடுகள், ஐந்து ஏக்கர் நிலம். ரூபாய்க்கு இரண்டு படி அரிசி போடக் கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள், எண்ணமுள்ள நிலையிலே உள்ளவர்கள், இப்படி அவர் உண்மையாகவே சொன்னாரா அல்லது நையாண்டிக்காகச் சொன்னாரா என்று எனக்குத் தெரியாது. அந்த நிலையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மெத்த வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கிராமங்களில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு வேலையில்லாத நேரத்தில், approximately Rs. 3 என்று ஆங்கிலத்திலே Some wheat or some rice என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தாராளமாக மூன்று ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். ஒன்றேகால் ரூபாய்கூட இருக்கலாம். Some wheat or some rice என்று சொல்லும்பொழுது ஆங்கில பட்ஜெட்டிலே சொல்லும்பொழுது அளவிக் கொடுக்கப் போகின்றீர்களா அல்லது கிள்ளிக் கொடுக்கப் போகின்றீர்களா என்று கேட்பது என்னுடைய கடமையென்று கருதுகிறேன்.

அதேநேரத்திலே, நம்முடைய நாட்டில் இப்பொழுது சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்பதற்குப் பல்வேறு சம்பவங்கள் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றன. இன்றையதினம்கூட நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குகின்ற இடங்களிலேயே திருட்டுக்கள் அதிகமாக நடைபெறுகின்றன. உறுப்பினர்கள் பலர்

[திரு. ப. பொன்னுரங்கம்] [1979 மார்ச் 19]

தங்களுடைய உடமைகளை இழந்திருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் எடுத்துப் பேசப்பட்டன, நேற்றைக்கு முந்தினமும் இன்றைய தினமும்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொன்று, அண்மையில் கேரள மாநிலத் தைச் சேர்ந்த ஒரு அதிகாரி, ஈ. ஐ. டி. பாரியிலே வேலை செய்பவர், எஸ். ஜே. பிரிட்டோ என்று பெயர், கடந்த 28-9-78-ல் தன்னுடைய வீட்டிற்குச் செல்கின்ற நேரத்தில் வீட்டிலேயிருந்த பல சாமான்கள் திருட்டுப் போயிருக்கின்றன என்று எச்-3 போலீஸ் ஸ்டேஷனில்—(மணியடிக்கப்பட்டது) பேசு வேண்டாமென்று சொன்னால் சொல்லிவிடுங்கள். இப்பொழுதுதான் ஆரம்பித்தேன். அவர் ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறார், ஒன்பதாம் மாதம் செய்திருக்கிறார். இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை.

அதேபோன்று, என்னுடைய தொகுதியில், கிருபாகரன் என்ற மீனவர் எண்ணாருக்குச் சென்றிருக்கிறார். 28-12-78ஆம் தேதியன்று எண்ணாருக்குச் சென்றவர் இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை, எண்ணார் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் ரிப்போர்ட் ஆகியிருக்கிறது. முதலமைச்சரவர்களுக்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஐ. ஜி-க்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது, செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள டி. எஸ். பி-க்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு நடவடிக்கையும் இல்லை. இதைப் பார்க்கின்றபொழுது எனக்கு ஒரு சந்தேகம் வருகிறது. நமது முதலமைச்சரவர்கள் கூட அண்மையிலே ஒரு அரிய கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். திருடனைப் பிடித்தாலும் திட்டுகிறார்கள் என்று நமது முதலமைச்சரவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆக, திருடனைப் பிடிப்பவர்கள்....

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரம் 5 நிமிடம். எல்லோருக்கும், 5, 5 நிமிடம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாருக்காவது நான் பாரபட்சம் காட்டினால் உறுப்பினர்கள் அப்பொழுது கேட்கலாம், உட்காருங்கள்.

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கொஞ்சம் கருணை வையுங்கள். திருடனைப் பிடித்தால் திட்டுகிறார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே திருடனைப் பிடித்தால் திட்டுகிறார்கள் என்றோ, என்னவோ இது போன்ற திருடுகள் பல்வேறு பிராது கொடுத்தும் இந்த ஆட்சியில் கண்டு பிடிக்கப்படாத ஒரு அவல நிலை இருக்கிறதென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 19] [திரு. ப. பொன்னுரங்கம்]

அடுத்து, பெரியாரைப்பற்றி, பெரியார் விழா கொண்டாடுகிறோம், பெரியார் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுகிறோம் என்று அதற்கு விடுமுறை கூட விட்டார்கள், மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு ஆனால், ஏன் மற்றவர்களுக்கு விட்டிருக்கக் கூடாது? விடுமுறையை என்ன தாராளமாகவா தந்திருக்கிறார்கள்? அந்த விடுமுறையை காம்ப்ன்சேஷன் செய்திருக்கிறார்கள். பெரியாருடைய நூற்றாண்டு விழாவுக்கு விடுமுறை கொடுத்ததற்காக, இன்னொரு நாளை காம்ப்ன்சேஷன் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால், மற்றவர்களுக்கும்—ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மட்டுமல்லாமல், எல்லோருக்கும்—விட்டிருக்கலாமே. அப்படியென்றால், அண்ணாவுக்கு விடலாம், முத்துராமலிங்கத் தேவருக்கு விடலாம், ஒவ்வொரு தலைவருக்கும் விடுமுறை விட்டிருக்கலாம்.

அடுத்து, பெரியார் சொன்ன தமிழ் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அது தேவைதான். ஆனால், அது முறையாக நடைபெறவேண்டுமென்பது எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த, தானைத் தலைவர் கட்டுரை எழுதினார்கள். அதற்கு வெளியிலே என்னென்ன விமர்சனங்கள் ஆனும் தரப்பிலே இருந்து வந்தது என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. ஆனால், பெரியார் சொன்ன தமிழ் சீர்திருத்தம் முறையாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறதா என்றால், இல்லையென்பதற்கு அரசு கெஸ்ட்டை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.... (மணியடிக்கப்பெற்றது)

திரு. சின்னசேலம் மா. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தற்காலிக தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்களால் இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற முகத்தான் அதன் மீது கருத்துக்களை வழங்குவதற்கு அனுமதித்த தற்காக முதற்கண் எதை நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசிய அத்தனை உறுப்பினர்களும் இருக்கிற நிறைகளையும் குறைகளையும் எடுத்துக் கூறினார்கள். குறிப்பாக, ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் இருக்கிற நன்மைகளையும், அடித்தள மக்களுக்காக இருக்கிற நன்மைகளையும் எடுத்துக் காட்டி, பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதேபோல், எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இருக்கிற குறைகளை சொல்கின்ற வகையிலே கேலியும் கிண்டலுமாக ஒருசில திட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதற்கெல்லாம் பதில் கூறவேண்டுமென்றால், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதே மாமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த போது, 16-3-1960-ஆம் நாள், நிதிநிலை அறிக்கை என்றால், எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று இங்கே பேசிய கருத்தினை, குறிப்பிட்டாக வேண்டும். “ஒவ்வொரு ஆண்டிலேயும் தரப்படும் நிதிநிலை அறிக்கைகளில்

[திரு. சின்னசேலம் மா. சுப்பிரமணியன்] [1979 மார்ச் 19]

இருந்து அடுத்த ஆண்டிலே எந்த அளவுக்கு எல்லா துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தக்க வகையில் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்படுமானால் மிகவும் உபயோககரமாக இருக்கும்” என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை, ஏழ்மையிலே இருக்கிற மக்களுக்கும் படித்து வேலையில்லாமலிருக்கிற மக்களுக்கும் வாழ்வு தருகிற வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதை இங்கே மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் அறிவார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி ஒருசில வரிகள் போட்டதைப் பற்றிக் கூட குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து, இந்த அறிக்கையினால் ஏற்பட்டிருக்கிற நன்மைகளைக் கோடிட்டு குறிப்பிட்டுவிட்ட காரணத்தால், நான் ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

[நண்பகல் 12-00]

இங்கே போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் 71-72-ம் ஆண்டிலே தனது நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் பேசிய போது “இதுபோன்ற தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப் பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான்—நாம் எப்படிகும் தவிர்த்து விடலாம் என்று எண்ணினால் கூட—வரிகளின் மூலம் அவற்றிற்குத் தேவையான நிதி வாயில்களைப் பெருக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். விற்பனை வரியில் கூட 3 சதவீதம் வரியை 3½ சதவீதம் ஆக ஆக்கிய அதே நேரத்தில், நேற்று அந்தத் துறை தொடர்புடைய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். 15,000 ரூபாய் வரை டர்னோவர் உள்ளவர்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்பதை மாற்றி 25,000 ரூபாய் வரை டர்ன் ஓவர் உள்ளவர்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்றும், ரூ. 75,000 வரை கம்பவுண்டிங் பண்ணலாம் என்பதை ஒரு லட்ச ரூபாய் வரை கம்பவுண்டிங் பண்ணலாம் என்றும் சலுகைகளை நேற்றைய தினம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். இதை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற போது ஒரு விதத்திலும் ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கிற போது வேறு ஒரு விதத்திலும் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லவருகிறேன். அதே போல பத்து சதவீதம் சர்சார்ஜ் விற்பனை வரி பற்றி பேசும் போது, “சென்னைக்கு மட்டும்தான் இந்த வரியா? கோவை சேலம், மதுரை, திருச்சி போன்ற நகரப்பகுதிகளுக்கு இந்த வரி கிடையாதா என்றெல்லாம் உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். ஆகவே, சென்னையின் புற நகரப்பகுதிகளுக்கும், கோவை, திருச்சி, மதுரை சேலம் போன்ற நகரங்களையும் அவற்றின்

[1979 மார்ச் 19] [திரு. சின்னசேலம் மா. சுப்ரமணியம்]

புற நகர்ப்புறங்களையும் இணைத்து இதே விற்பனை வரி சர்சார்ஜை விதிக்கலாம் என்று உறுப்பினர்களின் கோரிக்கைக் கிணங்க 10 சதவீதம் என்று இருக்கும் மேல்வரியை 5 சதவீதமாகக் குறைத்து விதிக்கலாம் என்று அறிவித்தார்கள். இதை எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால் இன்றைய தினம் 25,000 ரூபாய் வரை வரிவிலக்கு அளித்திருப்பதை குறித்து பேசுகையில், 25,000 ரூபாயை நிர்ணயம் செய்வது யார்? அதை நிர்ணயம் செய்வதிலேதான் ஊழல் ஆரம்பிக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுப்பு கூறினார். நான் கேட்கிறேன். அன்றைய தினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 25,000 ரூபாய் வரை வரிவிலக்கு அளித்தீர்களே அதை நிர்ணயம் செய்தது யார், அன்றைய மாவட்ட செயலாளர்களா? வட்ட செயலாளர்களா? எந்த அண்ணா நகர் கிராக்கியையும் வில்லிவாக்கம் கிராக்கியையும் மனதில் கொண்டு அப்படி செய்தீர்கள். மேலும் கூற வேண்டுமானால் நீங்கள் சேலம், கோவை, மதுரை போன்ற நகரங்களில் புறநகர் பகுதி நீங்கலாக சர்சார்ஜ் போட்டீர்கள். அதை நாங்கள் புற நகர்ப் பகுதிகளுக்கும் விரிவு படுத்தியிருக்கிறோம். எனவே, நீங்கள் ஆளுகின்ற பொழுது ஒரு முறையும், அதே நேரத்தில் எதிர்க் கட்சியானால் ஒரு மாதிரியும் பேசுவதைத்தான் நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். எந்த அளவுக்கு வரி போட்டாலும் அது மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். அடித்தளத்தில் இருக்கும் மக்களை பாதிக்கும் வகையில் இருக்கக்கூடாது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும், மாமேதை கின்ஸ், மாஸ்கிரோவ் கூட வரி போடுவதால் விலைவாசி குறையும் என்று கூறியுள்ளார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசும்போது அதேப்போல நாங்கள் எம்பிளாயின்மெண்ட் காரண்டி ஸ்கீம் என்று கொண்டு வந்ததை பற்றிப் பேசினார்கள். Food for work என்பதை பெயரை மாற்றி எம்பிளாயின்மெண்ட் காரண்டி ஸ்கீம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பெயர் என்னவாக இருந்தால் என்ன. நாங்கள் கொண்டு வருவதற்கு என்ன பெயர் வேண்டுமானாலும் வைக்க எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. நாங்கள் ஒரு பூனையோ, நாயோ வளர்த்தால் அதற்கு தீனன் என்றோ, திருடன் என்றோ பெயர் வைக்க வளர்ப்பவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. அதைப்போல எம்பிளாயின்மெண்ட் காரண்டி ஸ்கீம் என்றாலும், Food for work programme என்றாலும் அது மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய வகையில் இருக்கிறதா என்றுதான் ஆராய வேண்டும். பெயரைப் பார்க்க வேண்டிய தேவை இல்லை. இதைப் பேசும்போது அமெரிக்க ஐனாதிபதி கென்னடி அவர்கள் சொன்னது நினைவிற்கு வருகிறது.

“The prospect would not be easy. All this will not be finished with the first hundred days, nor will it be finished with the first thousand days, nor in the life of this administration

[திரு. சின்னசேலம் மா. சுப்பிரமணியம்] [1979 மார்ச் 19]

nor even perhaps in our life time on this planet. But let us begin., ஒளிமயமான எதிர்காலம் என்பது எளிதல்ல. நாம் மக்களுக்காகச் செய்ய வேண்டிய நன்மைகள் முழுவதும் செய்ய ஒரு வருஷம் ஆகலாம். பல வருஷங்களும் ஆகலாம். முடியாமலும் போகலாம். செய்கிற வேலையை இன்றே தொடங்க வேண்டும் என்றார்கள். அதைப்போல தொடங்கியிருக்கிற திட்டம் படித்த, படிக்காத வேலையில்லாத மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து தினம் 3 ரூபாயும் கிடைப்பதால் ஏழை மக்கள் மனம் மகிழ்ச்சிக் கடலில் திளைக்கிறது. மணியடிக்கப்பட்டது எனவே கென்னடி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல நல்லதை தொடங்க தயக்கம் காட்டக் கூடாது என்றுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.

திரு. அ. செல்லப்பா : தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசும்போது 5 நிமிடங்களுக்கு மேல் பேசக் கூடாது, ஆளும் கட்சி ஆட்கள் என்றால் எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் அளிக்கலாமா?

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : நானும் அதற்குத்தான் மணியடித்தேன். திரு. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் சீக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ளக் கோருகிறேன்.

திரு. மா. சுப்பிரமணியன் : It is a radical budget. இது ஏழைகளின் குறை தீர்க்க நல்ல முறையில் கொண்டுவரப்பட்ட முற்போக்கான நிதிநிலை அறிக்கையாகும். குறிப்பாக வறட்சியால் வாடும் மக்களின் வாட்டத்தைப்போக்க வந்த புரட்சி பட்டுஜட் என்று கூறி வரவேற்று முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : திரு. மு. அம்பிகாபதி அவர்களை பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நான் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான விஷயங்களை கூற விரும்புகிறேன். இந்த பட்டுஜட் நாட்டில் அடிப்படையாக எந்தவிதமான மாற்றங்களும் இல்லாத ஆண்டுதோறும் அளிக்கப்படுகிற வழக்கமான ஒரு பட்டுஜட்.

பட்டுஜட் வருகிறது என்றாலே சகல பொருள்களும் மறைந்துவிடும். ஏனென்றால் நிச்சயமாக வரி உண்டு என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்போது மத்திய அரசு பட்டுஜட்

1979 மார்ச் 19] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாநில அரசின் பட்ஜெட்டும் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மண்ணெண்ணெய் இப்போது காணாமல் போய்விட்டது. மண்ணெண்ணெய் கிடைக்காததால் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பட்ஜெட் அறிவிப்பு என்றால் வரி வரும் என்று மக்கள் உணர்ந்து இருக்கும் விஷயமாகும்.

குறிப்பாக பழைய நிதியமைச்சர்கள் நிதிச் செயலாளர் மதிப்பிற்குரிய குகன் அவர்களை நம்பி படகில்பயணம் தொடங்கி நிதிநிலை அறிக்கை வாயிலாக மக்களை பாதிக்கும் அத்தகைய வரிகளை அறிவித்ததன் விளைவாக அந்தப் படகு கவிழ்ந்து போய் விட்டது. இன்று இருக்கும் நிதி அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய நிதித் துறைச் செயலாளர் வெங்கடேசன் அவர்களை நம்பி மலையேற நினைக்கிறார்கள். நிச்சயமாக நினைத்து இருப்பது நடக்காது. நீங்கள் நிச்சயமாக மலையில் இருந்து கீழே விழுவீர்கள், உங்களுடைய லட்சியம் நிச்சயமாக நிறைவேறாது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் பெரிய தொழிற்சாலைகளை துவக்கும் எந்த விதமான திட்டமும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை. கவர்னர் உரையில் 'மெரைன் காம்ப்ளிக்ஸ்' பற்றி சுட்டிக் காட்டப்பட்டு இருந்தது. அதைத் தீவிரமாக உருவாக்குவதைப் பற்றியோ, அதற்கு நிதி ஒதுக்குவதைப் பற்றியோ, மற்ற எந்த விதமான விவரங்களைப் பற்றியோ, இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, பெரிய தொழிற்சாலைகளாக இருக்கும் ஹெவி பாய்லர் தொழிற்சாலை, பெரம்பூர் கோசுபாக்கடரி, துப்பாக்கித் தொழிற்சாலை போன்ற இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை நம் மாநிலத்தில் ஏற்படுத்த, விரிவுபடுத்த, மத்திய அரசோடு பேச்சை நடத்தி வாங்குவதற்கான எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

7-வது நிதிக் குழுவிற்கு தமிழகத்தின் சார்பில் ஒரு அறிக்கை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அந்த அறிக்கையைப் பற்றி கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே குறிப்பிட்டோம். சர்வ கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டி வைத்து, விவாதித்து, அவர்கள் கருத்தறிந்து அதனை மத்திய அரசுக்கு அளிக்கவேண்டும் ஒன்று. மற்றொன்று தமிழகத்திற்கான திட்டங்கள் மத்திய அரசிடம் அளிக்கப்படுகிறபோது அதை சட்டமன்றத்தில் வைத்துவிவாதித்து அதன் பின்னர் அதை அளிக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் நான் இப்போது வற்புறுத்துவதோடு இப்படிப்பட்ட அறிக்கைகளை தயாரிக்கிறபோது சர்வ கட்சிகளை நேரடியாகவோ, அல்லது சட்டமன்றத்தின் மூலம் முறையாகவோ கலந்து, அவர்கள் தருகிற ஆலோசனைகளைக் கருத்தில் கொண்டு செய்தால் அது சரியாக இருக்கும் என்பதை இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1979 மார்ச் 19]

இன்றைக்கு நிதிநிலை அறிக்கையில் தமிழகத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானது என்று கருதப்படுகிற தூத்துக்குடி வரையிலும் பிராட்கேஜ் ரயில்பாதை அமைப்பதைப் பற்றியதாகும். மிகப் பெரிய நகரங்களில் இப்போது மதுரை தான் பிராட்கேஜ் ரயில்பாதையோடு இணைக்கப்படாத நகரமாகும். இன்றைக்கு எர்ணாகுளத்தில் இருந்து திருவனந்தபுரம் வரையில் கேரள அரசு பிராட்கேஜ் ரயில் பாதை போட நிலம், சீலிப்பர் கட்டைகள் போன்றவற்றை கொடுத்து, அந்த வேலையை முடித்துக்கொண்டு விட்டார்கள், இந்த மாநில அரசாங்கம் தமிழ்நாட்டில் பிராட்கேஜ் ரயில் பாதை போட எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன? தொழில் துறை முன்னேற்றத்தில் உங்களுக்கு அக்கரை இல்லையா? நீங்கள் பிராட்கேஜ் அமைக்கும் முறையில் சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு வேலை இல்லாத தினாட்டத்தைப் போக்க சர்க்கார் வேலையின் அளவை அளவு எடுத்து, மெஷரிங் எடுத்து, கோதுமை, பணம் கொடுப்போம், வேலை இல்லாத காலத்திற்கு கொஞ்சம் கோதுமை கொடுப்போம் என்று அறிவிப்பு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாவட்ட தலைமை அலுவலகத்திற்கு வந்து பதிவு செய்யவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சீர்காழியில் இருப்பவர்கள் தஞ்சைக்கு வர முடியுமா? சீர்காழியில் இருப்பவன் சென்னைக்குத் தான் வர முடியுமா? இதற்கான தெளிவான விளக்கமும் அளிக்கப் படவில்லை. மத்திய அரசு புட் பார் ஒர்க் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு 'ஐடிஸ் மேன் பவர்' என்று காங்கிரஸ் கட்சி அறிவித்து இருந்தது. சேரணிப் படை என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் வந்து அது அழிந்தே போயிற்று. அடிப்படையான மாற்றம் செய்வதற்கு, படித்த இளைஞர்களுக்கு பதவி கொடுக்க. உதவி செய்ய என்ன திட்டம் இருக்கிறது? அனைத்து இந்திய இளைஞர்கள் மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கன்னியாகுமரியில் இருந்து கால்நடையாக இராஜா அவர்கள் தலைமையில் சென்னை கோட்டையை நோக்கி 'வேலை வேண்டும் என்று கேட்டு வருகிறார்கள். அதேபோல் கோவையில் இருந்து எம். எ. பழனியப்பன் தலைமையில் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் வருகிறார்கள், அவர்கள் 23-ம் தேதி மாவீரன் பகவத் சிங் தூக்குமேடை ஏறிய அந்த நாளில் இங்கே வருகிறார்கள். சாண்டோஸ் என்ற கலெக்டரை சுட்டு வீழ்த்த, பாராளுமன்றத்தின்மீது குண்டு வீசிய அந்த பகவத் சிங், லாலா லஜபத்ராய் அவர்களின் கழுத்தில் அடித்து மண்டலையை உடைத்த சாண்டோஸ் அவர்களைக் கொன்று தூக்குமேடை ஏறிய பகவத் சிங் நினைவு நாளில் சென்னை கோட்டையை நோக்கி லட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் வலை வேண்டும் என்று கோரி விண்ணப்பம் கொண்டு

1979 மார்ச் 19]

[பிற்பகல் 12-10]

இங்கே வந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற இந்த உறுதிமொழியை, வேலை செய்தால் சாப்பாடு, செய்கின்ற அளவு கூலி என்பதை நாங்கள் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. கேரளத்தைப்போல, மேற்கு வங்கத்தைப் போல படித்து வேலையற்றிருக்கிற இளைஞர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான திட்டம் வேண்டும். திட்டம் இல்லாத நீங்கள் குடித்தால் 6 மாதம் என்று சட்டம் கொண்டுவர என்ன நியாயம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் வேலை செய்து பணம் பெறுவதை விட வேலை செய்யாமல் பணம் பெறுவதை ஆதரிக்கிறார்களா?

திரு. மு. அம்பிகாபதி : உழைக்காமல் ஊதியம் பெறுவது சரியல்ல. ஆனால்... வேலை கொடுக்க முடியாதவர்கள் நிவாரண மாவது கொடுக்கவேண்டும்.

திரு. ப. சந்திரன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பகவத் சிங் குண்டு வெடித்ததற்கும் வேலையில்லாப் பிரச்சனைக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நாங்கள் பகவத் சிங் பரம்பரை. அந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் நாங்கள் அந்த நாளில் உரிமை கோருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்வதிலே பெருமைப் படுகிறோம்; பூரிப்பு அடைகிறோம். தேச விடுதலைக்கு இரத்தம் சிந்திய அந்தச் சிங்கத்தின் பரம்பரை நாங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, நாம் அனைவரும் இந்தியர், எல்லோரும் அந்த பரம்பரைதான்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிக்க நன்றி. அந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த நாங்கள் இந்த ஊர்வலத்தை நடத்தி, கொடுக்க இருக்கிறோம். மதுவிலக்குச் சட்டத்தில் 1974-லிருந்து 1979 வரையில் 507,35,00,000 ரூபாய் நமக்கு வருவாய் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று 7-வது நிதிக் கமிஷனுக்குக் கொடுத்த அறிக்கையில் கூறி இருக்கிறார்கள். இதே அறிக்கையில் 31-ம் பக்கத்தில் 1979-லிருந்து 1984 வரை 937,97,00,000 ரூபாய் இழப்பு என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட இழப்பு மட்டுமல்ல. மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதில் பல கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. இந்தச் சட்டம் அறிவிக்கப்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1979 மார்ச் 19]

பட்ட பிறகு குடித்தவனிடம் 100 ரூபாய் லஞ்சம் பெற்றுக் கொண்டிருந்த சில போலீஸ் அதிகாரிகள் இன்று 400 ரூபாய் 500 ரூபாய் என்று வாங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். 4 நாட்களுக்குள் அந்த அளவுக்கு ரேட் ஏறிவிட்டது. அதைப் போல பிராந்தி, சாராயம் விலையும் பல மடங்கு ஏறியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. விவரம் தெரியாது; சொல்லப்படுகிறது.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுகிற இப்படிப்பட்ட இழப்புக்களைத் தவிர்ப்பது மட்டுமல்லாது, ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கலாம்; சாலைகள் அமைக்கலாம் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, இதை மறுபரிசீலனை செய்ய செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று அத்தனை எதிர்க்கட்சிகளும் சொன்னோம். எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் எடுத்துச் சொல்லியும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடாமல், எங்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் சட்டத்தை நிறைவேற்றினீர்கள். அது உங்களுடைய பலம்; நிறைவேற்றினீர்கள். ஆனால் அந்த பலத்தினால் வரக்கூடிய கெடுதலை நீங்கள் உணரவில்லை. வருவாய் இழப்பு ஒருபக்கம் இருக்க. ஏழை எளிய மக்கள் பாதிப்பு இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் மதுவிலக்குச் சட்டத்தால் நமக்கு பெரும் அபாயம்தான் இருக்கிறது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் 900 கோடி அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி விட்டுவிட்டீர்கள். ஆனால் இரண்டரை கோடி ரூபாய்க்கு சட்டினி அரைக்கும் தேங்காய்க்கும் நெருப்பு பற்றவைக்கும் தீப்பெட்டிக்கும் வரி போட்டிருக்கிறீர்கள். சட்டினி அரைப்பதும், நெருப்புப் பற்ற வைப்பதும் அடுப்பங்கரையிலே. அந்த அடுப்பங்கரையிலே நுழைய உங்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? இந்த பட்ஜெட்டிலே சட்டினிக்கு வரி, நெருப்புப் பெட்டிக்கு வரி. அடுத்த பட்ஜெட்டிலே மாங்காய்க்கு வரி போடுவீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம்” என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அண்ணா வழியில் வந்தவர்கள் நாங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிற நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? 840 கோடி ரூபாய்க்கு வரி உயர்ந்திருக்கிறது. வசதி பெருகியதா? வறுமை, பசி, பஞ்சம், பட்டினி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகியிருக்கிறது: வரி உயர்ந்திருக்கிறது (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்து விடுகிறேன் அருமை அண்ணா.

திரு. பி. முகிறிப்புத்தன் (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் பேச்சை முடிக்கப் போகிறார்கள். தீப்பெட்டி பற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். பிராந்தியின் விலை இன்றைய தினம் என்ன என்று சொன்னார்கள். சுவையாக இருந்தது.

1979 மார்ச் 19] [திரு. பி. முசிறிப்புத்தன்]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அரசு விவசாயிகளுக்கு கூலியினை உயர்த்தியது சம்பந்தமாகவும் உழுவவனுக்கு 75 சதவீதமும் நிலச்சுவான்தாருக்கு 25 சதவீதமும் பங்கிட வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தது சம்பந்தமாகவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, அதைப்பற்றியும் சொல்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஒரு இரண்டு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். அதாவது உழுவவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று அறிவிப்பு செய்திருந்தால் நாங்கள் வரவேற்றிருப்போம். 75 சதவீதம் 25 சதவீதம் என்பதெல்லாம் பெரிதல்ல. கூலிச் சட்டம் கீழ்த்தஞ்சைக்கு மட்டும் அறிவிப்பு, மாநிலம் முழுவதும் இல்லை. அதாவது பூராவும் உழுவவனுக்கே சொந்தம் என்று சொல்லியிருந்தால் நாங்கள் வரவேற்றிருப்போம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த கூலி உயர்வு கீழ்த்தஞ்சைக்கு மட்டும் தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகம் பூராவும் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிப்பதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவிலே மாண்புமிகு மாரிமுத்து அவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள், அந்தக் குழுவின் பரிந்துரையை எதிர்ப்பார்க்கப்படுகிறது என்ற தகவலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களே சொன்னார்கள், அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டமும் கீழ்த்தஞ்சைக்கு மட்டும் தான் என்று. தமிழகம் முழுவதும் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூலி உயர்வு கொடுக்கின்ற அடிப்படையில் போடப்பட்டிருக்கின்ற குழுவிலே மாண்புமிகு திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதே குழுவிலே ஆளும் கட்சியினருக்கு சாதகமாக திரு. பாலசுப்பிரமணியம் என்பவரையும் போட்டிருக்கிறார்கள்...

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, விவசாயத் தொழிலாளர் பெரும் பாலோர் ஆதி திராவிட மக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த சட்டம் படித்த ஒருவரை அந்தக் குழுவிலே போட்டிருக்கிறோம் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1979 மார்ச் 19]

திரு. மு. அம்பிகாபதி : எங்களிடமும் சட்டம் படித்தவர்கள் இல்லையா? தமிழ் நாட்டில் பெரிய சங்கம் எங்கள் சங்கம்தான். இதில் தோழர் உத்திராபதியைப் போன்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி விவரம் அறிந்தவர்கள் உண்டு. ஆகவே இப்படிப்பட்ட குழுக்களில் சர்வ கட்சியினரையும் இணைத்துப் போடுவதுதான் சர்க்காருக்கு நல்லது என்று கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

***Thiru A. EAKAMBARA REDDIAR :** Mr. temporary Speaker Sir, I raise to speak on various developmental schemes formulated by the Hon'ble Minister for Finance in the Budget for the year 1979-80. Though it aimed and envisaged ambitious measures for all round development in general and rural development in particular, the farming community which was anxiously waiting with a ray of hope was thoroughly disappointed. Year after year the target of food-grains has been successfully achieved by the Government with the unstinted efforts of the grower incurring huge expenditure with poor returns and thereby making food position comfortable in the State. I may point out in this connection that everyone, from an ordinary man to the highest dignitary of our State saying that farmers should be given fair price, i. e. reasonable price, and cheaper inputs I may also point out in this connection the speech of the President of India on the eve of the 30th Anniversary. The President of India has stated "give farmers fair prices" and "cheaper inputs". The President also said in a message on the eve of the 30th Anniversary of Republic Day about India's villages, the hard working farmer, his contribution in securing a record output of foodgrains his needs and welfare. In the welter of demands and agitation by urban pressure groups for an ever increasing shares in the national cake, the needs of the poor farmer the real producer of wealth in our country are up to be overlooked. Let us not forget that India will prosper only if tiller of the soil lives and prospers. "Sir, I may not be at fault if I say that these are only "Lip Sympathy". I may not be at fault if I say that everyone of us speak about the farmer's welfare but nobody puts into action about this. The Government of India fixed the procurement price on the basis of the Agricultural Prices commission's recommendation. They fixed Rs. 85 per quintal for paddy and Rs. 112.50 per quintal for wheat with a subsidy of Rs. 23.19 per quintal of wheat and only 4 paise to a quintal of rice.

(பிற்பகல் 12-20)

The Agricultural Prices Commission is of the view that paddy is not an end-product. Even agreeing that, they could have allowed a subsidy of at least 75% of the subsidy given to wheat and wipe out the disparity. I earnestly request the State Government to kindly move the Central Government and wipe out the disparity and press the

1979 மார்ச் 19] [திரு. எ. ஏகாம்பர ரெட்டி]

Centre to fix a remunerative price as already promised to State Governments. Their promise to State Governments could not be kept up for so many reasons attributed by them. For so many years the agricultural population are not in a position to have a good crop due to floods, cyclone, drought and heavy rains. The farmers therefore are not in a position to repay their Government loans and co-operative loans and not because of any fault on their part but because of natural calamities; the farmers are not dishonest people. They are loyal people. But they are not in a position to pay due to natural calamities like drought, cyclone, floods and heavy rain etc. I must say in this connection that they are not at all at fault. Since they are not dishonest, I request the State Government to kindly come forward with a sound measure and bring in legislation to wipe out all the arrears and provide for current loans with long and easy instalments with cheaper interest. I may in this connection bring to the notice of the State Government that as long back as 1937-39 when Mr. Rajagopalachari (Rajaji) was the Chief Minister of Madras, he brought forward a legislation i. e. Agricultural Debt Relief Act. By that measure the entire loan arrears of agriculturists, the entire loan, was wiped out and at that time so many families (agriculturists) small and middle class families of agriculturists got relief. I request the present State Government to bring in legislation to wipe out loan arrears of agriculturists and thus provide relief to the farmers being the meekest in the weaker sections of society, I request the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Revenue to bring in a legislation to wipe out the loan arrears and also provide for easy and long instalments with lesser interest for current loans.

I am very glad the Tamil Nadu Land Ceiling Bill has been introduced. It is a welcome measure. In this connection I may point out that the lands taken over by the Government are going to be distributed to landless labourers and small agriculturists in the weaker sections of the farming community. Here I may point out that the Andhra Government has brought forward a legislation exempting small farmers from payment of land revenue, farmers owning $2\frac{1}{2}$ acres of wet lands and 5 acres of dry lands. Mr. Kamaraj when he was Chief Minister of Tamil Nadu was about to bring in a legislation like that. But unfortunately he had to resign his post of the Chief Ministership of Tamil Nadu to take up the Presidentship of Indian National Congress. So that opportunity was lost due to his elevation to the Presidentship of Indian National Congress. I request the Hon. Chief Minister and Minister for Revenue to kindly bring in legislation to exempt the land revenue for small farmers and earn reputation in the comity of States. Farmers owning $2\frac{1}{2}$ acres of wet

[திரு. எ. ஏகாம்பர ரெட்டி] [1979 மார்ச் 19]

and 5 acres of dry lands should be exempted from the payment of land revenue. This will not entail any huge expenditure or tell upon the economy of the State exchequer.

Then about the employment guarantee scheme in rural areas. It is no doubt a welcome measure. I suggest a crash scheme for rural employment which is labour-cum-production-oriented. It will definitely benefit the rural population. The scheme can very well be introduced at the block level asking the educated unemployed and agricultural unemployed there to register their names with the Panchayat Union. The works can be executed under the supervision and control of Panchayat Union Commissioner. Labour-cum-production-oriented schemes like irrigation and roads works can be entrusted to Panchayat Unions. Wages can be paid without contract calculated on the out-turn basis. Then the daily wages will be between 6 to 9 rupees approximately, for every educated unemployed and agricultural unemployed working under this scheme. This will benefit the rural population. The allotment under Food for Work Scheme can be drawn from the Centre and utilised for this.

Then about irrigation, I am sorry to note that under minor irrigation, a drastic cut of Rs. 2,90,64,000. had been made; in the case of animal husbandry, the cut has been to the extent of Rs. 98,46,000. These two are allied sectors of agriculture. The present cut will hamper the growth of agriculture definitely. I am shocked at this cut. I request the Hon. Minister for Finance to provide sufficient funds in the revised estimates under Animal Husbandry and Minor Irrigation.

Under irrigation, in my constituency i. e. Pallipat there are two major PWD tanks, one at Veligram and the other at Pallipat for which the head works and supply channel are in Andhra Pradesh area and the tanks and beneficiaries are in Tamil Nadu. The same is the position to a PWD tank at Ponnimangadu in Tiruttani taluk. These are the transferred areas and no improvements and repairs were undertaken to the headworks and supply channels of these tanks from the year 1960 onwards. I request the Government of Tamil Nadu to undertake repairs and improvements after getting the concurrence from Andhra Pradesh without any delay, so that more yield could be got.

Regarding handlooms, they provide the largest employment next to agriculture. Nearly $2\frac{1}{2}$ crores of people depend on it in our country and 30 lakhs weavers are there in our State. Only an amount of Rs. 75 crores is spent on it whereas Rs. 2400 crores on public money is spent on the mill sector, where only 7 to 8 lakhs people

1979 மார்ச் 19] [திரு. எ. ஏகாம்பர ரெட்டி]

depend on it. I request the Government to provide more working capital loans to weavers societies. I also request that yarn should be supplied from State societies regularly. The Central Government should be moved to reduce the price of yarn so that the weavers may be benefited.

We are glad that water supply schemes are being executed in 39 municipalities and 68 town panchayats during this year and will be extended to 4 more municipalities and 41 town panchayats next year. My previous request to take up this scheme in Podatoorpet town panchayat which is predominantly a weavers area has not been considered. I again request the Hon. Minister to kindly see that Podatoorpet and Pallipat town panchayats are included under this scheme, at least next year.

I welcome the construction of residential quarters for revenue officials in their places of work. that is a welcome measure.

Thiru R. THAMARAİKANI; Mr. CHAIRMAN Sir, the hon. Member Mr. Reddiar spoke in English. It may be translated into Tamil.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி), அவர் அப்படிப் பேசலாம். ஆந்திரப் பகுதியிலே இருந்து வந்திருக்கிறார். அப்படிப் பேசுவதற்கு அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது; எனவே பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமசுந்திரன் : திரு. தாமரைக்கனி அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசியதால், அவரும் இதைப் புரிந்து கொண்டு தான் இருக்கிறார்.

Thiru. A. EKAMBARA REDDI : We are happy that 14 sub-taluks are going to be upgraded into taluks during the next year and that buildings are also going to be constructed. In this connection, recommendations for up grading the Pallipat sub-taluk were already there from the Collector and the Board of Revenue. As such, I request the Government, the Hon. Chief Minister and the Hon Ministers for Revenue and Finance to kindly see that Pallipat sub-taluk is upgraded with a banking sub-treasury and do justice to the people of that area.

[திரு. எ. ஏகாம்பர ரெட்டி]

[1979 மார்ச் 19]

As regards Integrated Rural Development Programme, we are extremely happy, that this scheme intended to develop villages in all aspects is being implemented in 161 panchayat unions during this year, and going to be extended to 30 more panchayat unions next year. The policy of the Government is to extend the scheme only to places where the S. F. D. A. programme is in existence. Some non-S.F.D.A. blocks were also taken. I request and suggest that the backward blocks in my constituency which are coming under Category V may kindly be taken. I request the Government to include and take up Integrated Rural Development Programme in Pallipet, R. K. pet and Tiruttani Blocks which are very backward and fall in the category of down-graded Vth category.

Sir, a word about pensioners. The pensioners all over Tamil Nadu are grateful to the Chief Minister and the Finance Minister for granting recent pension increase to take effect from 1-4-79. I may suggest for kind consideration of the Government the grant of medical allowance of Rs. 15 instead of re-imbursement of medical charges provided in the Budget allotment for pensioners and this showing the act of grace. The minimum pension of retired officials and teacher pensioners should be raised to Rs. 150 as a Budget gift this year. The anomalies in the quantum of pension between the present category of pensioners and those who retired earlier before 1970 should be removed by grant of D. A. to ensure parity.

I conclude with a ray of hope that the minimum genuine request regarding the farmers will be complied with. Thank you Sir.

[மிற்பகல் 12-30.]

திரு. த. புஷ்பராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கிராம மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர பல திட்டங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன். இன்றைக்குள்ள குழ்நிலையில் கிராமங்கள் இருக்கிற நிலையினை நான் இங்கு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தெரு வீளக்குகள் பல ஆண்டுகளாக பல கிராமங்களில் சரியாக எரிவதில்லை. பல கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு டியூப் லைட், பல்புகள் மற்றச் சாமான்கள் உடனடியாக வாங்கிக் கொடுக்க வழிவகை செய்யவில்லை. பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தனியார் கடைகளில் இருந்து வாங்கி மின்விளக்கு சாமான்களைக் கொடுக்கிறார்கள். அரசு சிறப்பு அங்காடியில் இருந்து அவற்றை வாங்க வேண்டும். தனியார் கடையில் வாங்குவதால் பல மோசடிகள் நடக்கின்றன.

1979 மார்ச் 19] [திரு. த. புஷ்பராஜ்]

தகுதி, இல்லாத தரமில்லாத சாமான்களை அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து கிராமப்புறங்களை இருள்மயமாக ஆக்கிவிட்ட காட்சியை நாங்கள் இன்று பார்க்கிறோம். ஆகையால் இந்த நிலையை அரசு உடனடியாகப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் முப்பதாயிரம், நாற்பதாயிரம் ரூபாய் செலவில் மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி கட்டியிருக்கிறார்கள். அவை சில மாதங்கள் மட்டும் இயங்கி இன்று மூன்று ஆண்டு முதல் ஐந்து ஆண்டுகளாக அந்த மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் இயங்காமல் மக்களுக்கு எந்தவிதப் பயனும் இல்லாமல் இருக்கிற நிலைமை இன்று கிராமங்களில் இருக்கிறது. ஆகையால் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அளவில் எத்தனை மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் இயங்கவில்லை என்ற புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்து இதனைச் சரிசெய்ய வேண்டுமென்றும் மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் இயங்கச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல கிராமங்களில் அரிசனங்கள் குடியிருப்புப் பகுதிகள் எந்த விதமான வசதிகளும் செய்யப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சில கிராமங்களில் அவர்கள் குடியிருப்புகளுக்குச் செல்ல சாலை வசதி, தெரு விளக்கு வசதிகள் இல்லை. எந்த வித வசதிகளும் இல்லை. சில இடங்களில் அவர்கள் ஈமச் சடங்குகள் செய்வதற்குக்கூட இடம் இல்லாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்க நிச்சயமாக, உடனடியாக அரசு முன்வரவேண்டும்.

அரிசனங்கள் குடியிருக்கும் பகுதியில் கிராம வானொலிக் கட்டடம் கட்டித்தராமல், பல பஞ்சாயத்துக்கள் அவர்களைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். ஒரு கிராம வானொலிக் கட்டடம் கட்ட ரூ. 2,500 தான் செலவாகும். நிதி இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்கள் உடனடியாக அரிசன குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கு வானொலிக் கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், நிதி இல்லாத பஞ்சாயத்துக்களில் அரிசனங்கள் நல நிதியிலிருந்து கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அரசு அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம மக்களுக்கு வைத்திய வசதி மிக மிகக் குறைவு. இதை மனதில் கொண்டு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் என்று இருப்பதை இரண்டு ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் என்று ஏற்படுத்தி கிராம மக்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. த. புஷ்பராஜ்]

[1979 மார்ச் 19]

பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பெண்களுக்குக் கூட சிறுநீர் கழிப்பிடம் இல்லாத அவல நிலையை உடன் போக்க வேண்டும்,

அரசு ஊழியர்கள் பதவிக் காலத்தில் இறந்தால் ரூபாய் பத்தாயிரம் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு உதவிப் பணம் கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால் அதேபோல் கூட்டுறவு இயக்கங்களில் பணி புரிகின்ற ஊழியர்களுக்கும் இந்தப் பத்தாயிரம் ரூபாயைக் கொடுக்க அரசு முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல கிராமக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நகைக் கடன்கள் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை, கிராம மக்கள் அதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே எல்லா கிராம கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலேயும் நகைக் கடன்கள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

இன்றைய விவசாயிகள் பிரச்சினையை யாரோ தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டு இருந்து விடாமல் விவசாயிகள் இன்று இருக்கின்ற நிலையிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்ற அரசு முன்வர வேண்டும். ஏனென்றால் சுமக்க முடியாத கடன் தொல்லை, உற்பத்தி செய்த பொருள்களுக்குத் தகுந்த விலை கிடைக்காத நிலை, இவ்வாறு பல காரணங்களால் விவசாயிகள் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு நிரந்தர நிவாரணம் செய்யவில்லை என்றால் எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட கிராமப் புறங்களுக்குப் போக முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் அரசுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய புதுக்கோட்டை மாவட்டம் மிகவும் வறட்சி யான மாவட்டம், வெள்ளப் பெருக்குக் காலங்களில் வருகின்ற காவேரி நீரை புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்குப் பயன்படும்படி அரசு ஒரு பெரிய திட்டத்தை ஏற்படுத்தி எங்கள் மாவட்டத்தை வளப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் காச நோயால் பாதிக்கப் பட்டவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்கள் மாவட்டத்தில் தனியாக காச நோய் மருத்துவ மனையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம மக்கள் வசதியைப் பெருக்குவதற்காக, ஆரம்பிக்கப் படவிருக்கும் மினி பஸ் விடும் திட்டத்தை விரைவில் எங்கள் மாவட்டத்தில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 19] [திரு. த. புஷ்பராஜ்]

புதுக்கோட்டை நகரத்தில் சிறந்த உயர்நிலைப்பள்ளியாக தனது பணியினைச் செய்கின்ற டி. இ. எல். சி. உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது ஆலங்குடித் தொகுதியில் இந்தியா அளவில் பெரிய பழப் பண்ணை வல்லத்தராக் கோட்டை பழப்பண்ணையை ஆரம்பித்த தமிழக அரசுக்கும் இந்தப் பழப் பண்ணை ஆரம்பிக்கப்பட உறுதுணையாக இருந்து செயல்பட்ட செய்தி அறநிலையத் துறை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பழப் பண்ணையில் வேலை கொடுப்பதில் இலங்கையிலிருந்து அகதிகளாக தாயகம் திரும்பிய ஏழை மக்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனது தொகுதியில் உள்ள குளமங்கலம் வில்லுவி அறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தையும் நகரம் அணைக்கட்டுத் திட்டத்தையும் விரைவில் செயல்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆலங்குடி, கரம்பக்குடி ஆகிய நகரங்களிலும் பயணிகள் தங்கும் விடுதிகளை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆலங்குடி, கரம்பக்குடி, கீரமங்கலம் அரசு மருத்துவ மனைகளில் போதிய கட்டட வசதி இல்லை, இம்மூன்று மருத்துவ மனைகளிலும் கட்டட வசதி செய்து கொடுத்து படுக்கைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்றும் அவைகளை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக் கோட்டையிலிருந்து சென்னைக்கும், புதுக்கோட்டையிலிருந்து கோயம்புத்தூருக்கும் விரைவு பேருந்துகள் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளின் தேவைகளின் அடிப்படையில் அடுத்த ஆண்டு இருபது சிறு நகரங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் புதிதாக அமைக்கப்பட இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில், அறந்தாங்கி, பொன்னமராவதி, கரம்பக்குடி ஆகிய சிறு நகரங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவை தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்பித்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. என். பெருமாள்]

[1979 மார்ச் 19]

இந்த மாமன்றத்தில் ஆற்றிய உரை தமிழக மக்களின் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிப்பதோடு, புரட்சித் தலைவரின் புனித அரசு ஏழை எளிய மக்களிடமும், தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப் பட்ட மக்களிடமும் கொண்டுள்ள அக்கறையை மிகத் தெளிவாகக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் வேளாண்மை உற்பத்தி, நிலமேம்பாடு, கறவையின் வளர்ச்சி, ஆடு, கோழி, பட்டுப் பூச்சி வளர்த்தல் போன்றவற்றைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் கிராம மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்துவதாகவும் அமையும். குழந்தைகள் ஆண்டான இவ்வாண்டில் குழந்தைகள் அரும் பொருட்காட்சியகம் ஆறு லட்சம் ரூபாயில் நிறுவ உள்ளது பாராட்டத் தக்கதாகும்.

இந்தியாவிலேயே மதிய உணவுத் திட்டத்தை முதன்முதலில் அமல்படுத்தி வெற்றிகண்ட நம் தமிழ்நாடு, இத்திட்டத்தை மேலும் செவ்வனே செயல்படுத்துவதற்கு ஏற்ற முறையில் இராமநாதபுரம், தருமபுரி ஆகிய மாவட்டங்களில் மையச் சமையற் கூடங்களை கேர் நிறுவன உதவியுடன் செயல்படுத்த இருப்பதைப் பாராட்டி, இதை மேலும் திருச்சி மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பசுமைப் புரட்சி, வெண்மைப் புரட்சி ஆகியவற்றில் தமிழ் நாடு தன்னிறைவு பெற்றுள்ள போதிலும் மேலும் இத்திட்டங்களை நன்கு செயல்படுத்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வழி வகைகள் செய்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இருப்பது பாராட்டத் தக்க ஒன்றாகும்.

இந்த நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவது பொருத்தம் என்று எண்ணுகிறேன். 1935 ஆம் ஆண்டு முதல் ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளாக ஜிப்சம் வெட்டியெடுக்கும் தொழில் வரகூர் தொகுதியில் நடந்தது, 14-11-76 முதல்

(பிற்பகல் 12.40)

நிறுத்தப்பட்டு உள்ளது. இதனால் அந்தப் பகுதி ஏழை மக்கள் சுமார் 5,000-க்கும் மேல் வேலையின்றித் தவிக்கும் நிலை ஏற்பட்டு உள்ளது. இந்நிலையைப் போக்க அரசு ஜிப்சம் வெட்டி எடுக்கும் பணியைத் தன் பொறுப்பில் மேற்கொண்டு வேலையிழந்து தவிக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட அனைத்து மக்களுக்கும் பயன்பெறச் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கு ஜிப்சம் வெட்டி எடுப்பதன் மூலம் அரசுக்குச் சொந்தமான அரியலூர் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் சுலபமாகக் கிடைக்கும். இப்பகுதி மக்களிடையே உள்ள வேலையில்லாப் பிரச்சனை தீர்க்கப் பட்டது போலவும் இருக்கும்.

1979 மார்ச் 19] [திரு. என். பெருமாள்]

கூடந்த அக்டோபர் 2-ஆம் தேதி முதல் நாடு முழுக்க முதியோர் கல்வித் திட்டத்தை மத்திய அரசு அமல்படுத்த வதாக அறிவித்திருந்தது. அதன் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், கிராமங்களிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக வேப்பூர், ஆலத்தூர், பெரம்பலூர், துறையூர் ஆகிய ஒன்றியங்களில் உள்ள கிராமங்களில் இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக இரவில் பள்ளிகள் நடந்து கொண்டு வருவதை நானே நன்கு அறிவேன். ஆனால் அவர்களை நான் கேட்ட நேரத்தில், அரசு நிதி உதவி தருவதாக அறிவித்தும் இதுநாள் வரை நிதி உதவி தரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மக்கள் மத்தியில் கிராமப்புறங்களில் இந்த முதியோர் கல்வித் திட்டத்திற்குப் நல்ல வரவேற்பு இருந்தும் அரசு இதில் அக்கறை காட்டாமல் இருப்பது பாமர மக்களிடத்தில் ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. முதியோர் கல்வித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மத்திய-மாநில அரசுகளின் கொள்கை என்ன என்பதையும் அறிய விரும்புகின்றேன்.

பெரம்பலூர் தொகுதியில் உள்ள ஜவஹர்லால் நேரு சர்க்கரை ஆலையில் இருந்து வெளிவரும் கரும்புச் சக்கையை வெறும் எரிபொருளாக மட்டும் தற்பொழுது பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அரசுத் திட்டத்தின்படி கரும்புச் சக்கையை வெறும் எரிபொருளாக மட்டும் பயன்படுத்தாமல் அரிய மூலப் பொருளாகப் பயன்படுத்தி, செய்தித்தாள் காகித உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை எனது தொகுதியில் உள்ள அரியலூர்-பெரம்பலூர் சாலையில் ஒதியத்திற்கு அருகாமையில் 900 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள வன இலாக்காவிற்குச் சொந்தமான இடத்தில் நிறுவ வேண்டும் எனவும் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். எனது தொகுதியில் இதுவரை எவ்விதமான தொழிற்சாலையும் இல்லை. மூலப்பொருளாகிய ஜிப்சம் வெட்டி எடுக்கும் தொழிற்சாலை, செய்தித்தாள் காகிதம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகளை அரசு நிறுவினால் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள எனது தொகுதி மக்கள் பயன் அடைவர். மேலும் அருகாமை தொகுதிகளில் உள்ள ஏறையூர்-ஜவஹர்லால் நேரு சர்க்கரை ஆலை, அரியலூர் சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளில் எனது தொகுதியில் இருந்து படித்த இளைஞர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாதது குறித்துப் பொதுமக்களிடத்தில் அதிருப்தி நிலவுகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

*திரு. ன். கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய ஐயா, இந்த பட்ஜெட் மீது பலபேர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி இரத்தினச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமேயானால் பழைய கள் புது மொந்தை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்த மொந்தை கூட மொந்தை மாதிரி தெரியக்கூடாது என்பதற்காக வேண்டி

[திரு. வி.கே. கோதண்டராமன்] [1979 மார்ச் 19]

பல வர்ணங்களைக் கொண்டு அதைத் தீட்டி அவ்வளவு அழகாக இன்றைக்கு அந்த பட்ஜெட் இங்கே கொண்டு வந்து வைக்கப் பட்டுள்ளது.

மக்கள் ஏமாற்றம் அடையக்கூடிய ஒரு பட்ஜெட், ஜகஜ்ஜால் புரட்டு செய்யக்கூடிய ஒரு பட்ஜெட் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சாமர்த்தியமாக அது வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மை. ஆகவே, எப்படியிருந்தாலும் இன்றைக்கு மக்களுடைய வேதனையைப் போக்கக் கூடிய அளவிற்கு, ஏழை எளிய மக்களுக்கு, அவர்கள் படித்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, படிக்காதவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கக் கூடிய தன்மையிலே இது அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கக் கூடிய நேரத்திலே, வேண்டுமென்றால் சொல்லலாம். இதனால்தான் 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட, கிராமத்திலே உள்ள எல்லா மக்களும் உடனடியாக எம்ப்ளாய்மெண்டில் பதிவு செய்தால் அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கொடுக்கப்போகிறோம், சுமார் மூன்று ரூபாய், அரிசி, பருப்பு, கோதுமை இதெல்லாம் கொடுக்கப்போகிறோம், எவ்வளவு, என்ன என்று சொல்ல முடியாது என்ற அளவிற்கு இப்படிச் கிராமத்திலே உள்ள மக்களுக்கு ஒரு ஆசை வார்த்தை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுக்கக்கூடிய தன்மையிலே என்றால், நகரத்திலே உள்ளவர்களுக்கு ஒன்றுமே கிடையாது, நகரத்திலே உள்ள படித்தவர்களுக்கு ஒன்றுமே கிடையாது, இப்படி நகரத்தைப் புறக்கணிக்கக் கூடிய தன்மையிலே, நகரத்திற்கும் கிராமங்களுக்கும் சண்டை மூட்டக்கூடிய தன்மையிலேதான் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்த இலட்சணத்திலே வரியே போடாமல் இருப்பதைப் போலவும், வரியைப் போட்டது போலவும், துண்டு விழாத பட்ஜெட்டைப் போலவும், ஓரளவிற்குத் துண்டு விழுவதைப் போலவும் காட்டக் கூடிய தன்மையிலே தேங்காய்மீது வரி, அதே போன்று தீப்பெட்டியின் மீது வரி, விற்பனைமீது சர்சார்ஜ் போன்ற வரி, மத்திய சர்க்கார் ஒரு பக்கம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகிக்கக் கூடிய சோப்பு போன்ற பொருள்கள் மீது வரி போட்டுள்ளது. அதே போன்று மாநில அரசும் இங்கே வரிகளைப் போட்டுள்ளார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே, வரிகளையெல்லாம் போடக் கூடிய நேரத்திலே, அதை எதிர்த்துப் பேசினால், அமைச்சரவர்கள் சொல்லலாம், வரியே போடாமல் யார் வந்தாலும் ஆட்சி செலுத்த முடியாது என்று. வரி போடக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. வரியைப் போடுங்கள், தாராளமாக. ஆனால், யார் மேல் போட வேண்டும், யார்மேல் போடக் கூடாது என்று பார்க்க வேண்டும். சிட்டுக்குருவி தலைமேல் பாராங்கல்லையும், யானை தலைமேல் சுண்டைக்காயையும் வைக்கக் கூடாது. சிட்டுக்குருவி தலை

1979 மார்ச் 19] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

மேல் பாராங்கல்லை வைத்தால் அது சட்னியாகிவிடும். ஆகவே யானை தலைமீது பாராங்கல்லையும், சிட்டுக்குருவி தலைமீது சுண்டைக்காயையும் வையுங்கள் என்று சொல்கிறோம். ஆகவே, ஏழை, எளிய மக்களைப் பாதிக்கக் கூடிய வரிகளை போடக் கூடாது என்றுதான் சொல்கிறோமே தவிர வரிகளை போடக் கூடாது என்று நாம் சொல்லவில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலேதான் இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது.

இந்த பட்ஜெட்டிலே, பல ஏழை, எளிய மக்களுக்கு, வயதான காலத்திலே அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய உதவிப் பணம், ரூ.20-விருந்து ரூ.25 ஆக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது, பாராட்டுகிறோம், வரவேற்கிறோம். ஆனால், இன்றைக்கிருக்கிற சூழ்நிலையிலே அது எந்த அளவு போதும்? அதே போல் புடவை, வேஷ்டி எல்லாமே அங்கே கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது, ஆனால், அவர்கள் மத்தியிலே என்ன நிலைமை? வயதான காலத்திலே ஓரளவாவது உயிரோடு இருப்பதற்குக் கொடுப்பார்களானால் பரவாயில்லை, இந்தப் புடவை, வேஷ்டி சாகிற காலத்திலே, அதைப் போர்த்தி அனுப்புவதற்கா என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள், எதற்காக இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அந்த அளவுக்கு இதிலே ஒரு நல்லெண்ணம் இல்லாத அளவு பேசப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது அதைப்போல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு இன்றைக்கு ஆதரவு கொடுக்கப்போகிறோம், ஊன்றுகோல், சைக்கிள் ரிக்ஷா கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அரசியல் கண்ணோட்ட அடிப்படையில் இது பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கு உதாரணம் சொல்ல முடியுமா என்று உடனே மந்திரி கேட்கலாம். உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கக்கூடியவர், நடக்க முடியாது—இரண்டு கால்களும் இல்லாதவர் அவர்—கிட்டப்பா என்ற பெயர் உடையவர். பல வருஷக் காலமாக எழுதிக் கேட்டும் கூட, அவருக்கு மறுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், அரசியல் கண்ணோட்டம் என்றுதானே சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, இன்றைக்கு அரசியல் கண்ணோட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே பார்த்துக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதுபோன்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது.

பெரிய தொழிற்சாலைகளைப் பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. ஏதோ சிறிய தொழில்களைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்டிறைச்சியை, மாட்டிறைச்சியை இனிமேல் வியாபாரம் பண்ணப் போகிறோம், ஏற்றுமதி பண்ணப் போகிறோம், அதே போல் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப் போகிறோம், அல்லது பட்டுப் பூச்சி வளர்க்கப் போகிறோம். செடியை வளர்க்கப் போகிறோம், பட்டு தயார் செய்யப் போகிறோம், அதனாலே 20,000 பேருக்கு வேலை கிடைக்கும், 50,000 பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது.

[திரு. வி.கே. கோதண்டராமன்] [1979 மார்ச் 19]

ஆனால், இன்றைக்கு எத்தனை தொழிற்சாலைகள் நடைபெற்று வந்தவை, மூடப்பட்டுள்ளன; அதனால் எத்தனை பேர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடி நடுத்தெருவில் நிற்கிறார்கள் என்று அதையும் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் அதைச் செய்யப்போகிறோம், இதைச் செய்யப் போகிறோம், இவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். உதாரணத்திற்கு, குரோம் லெதர் கம்பெனி ஒன்றை மாதகாலமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அத்தொழிற்சாலை 1908-வது வருஷத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது, இன்றைக்கு 700 பேர்களுக்கு மேல் வேலையில்லாமல் திண்டாடக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை உடனடியாக அரசே எடுத்து நடத்த வேண்டும். இதை எதற்காக நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இல்லையென்று சொன்னால், வேலை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னால், ஒரு பக்கம் நீங்கள் கொடுக்கிறீர்கள் என்றால் இன்னொரு பக்கம் அது பிய்த்துப் பிடுங்கிக் கொண்டு போகிறது, வேலையில்லாத நிலை அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது.

அதேபோல், வடாற்காடு மாவட்டத்திலே டானரி தொழிற்சாலைகளில், திடீர் திடீரென்று நினைத்தால் வேலை, நினைத்தால் வேலையில்லை என்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. இது போன்ற நிலைமையைப் போக்க வேண்டும். தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ரொம்ப அழகாகச் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 12.50)

ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது, அதில் இதைக் கொடுக்கிறோம், அதைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள், திடீர் திடீர் என்று மூடுகிறார்கள், மீண்டும் அவர்கள் புது தொழிலாளிகளாகவே வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எதுவும் செய்யவில்லை, எந்த சலுகையும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிற நேரத்தில் அதற்கு எந்தவித பதிலும் கிடையாது, ஆகவே, இப்படி இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் பெரிய தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கம் ஆரம்பித்தாக வேண்டும்.

சென்ற ஆண்டிலே இதே அவையில் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சந்தன தைலம் உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலை ஒன்று 1½ கோடி ரூபாய் செலவில் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னார். ஆனால், அந்தத் தொழிற்சாலை இன்னமும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை, காரணம் என்ன? நான் கேள்விப்பட்டது என்னவென்றால் திருட்டுத்

1979 மார்ச் 19] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

தனமாக சந்தனக் கட்டையை எடுத்துக் கொண்டு போய் விற்று கொள்ளையடிப்பவர்கள் மத்திய அரசு, மாநில அரசு அமைச்சர் களைப் பார்த்ததாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். மத்திய அரசிட மும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இங்கும் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த காரணத்தின் அடிப்படையில்தான் அது இன்னும் ஆரம்பிக்கப் படவில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். சென்ற ஆண்டு கொடுத்த வாக்கை இன்னும் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருப்பதைப் பார்க்கும் போது நான் கேள்விப்பட்டது எனக்கு ஊர்ஜிதம் ஆகிறது. ஆகவே இந்த சந்தனத் தொழிற்சாலையையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் உறுதி கொடுத்தபடி அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்குப் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். எல்லா மாவட்டத்திலும் காலையில் அவர்களை கைது செய்து மாலையில் விட்டு விடுகிறார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் மட்டும் இன்னும் ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் சிறையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தியாகிகளுக்குக் கொடுத்துவந்த உதவித் தொகையை 75-லிருந்து 100 ரூபாயாக உயர்த்தி விட்டோம் என்று பெருமையாகச் சொல்கிறார்கள். அந்த '00 ரூபாயை எத்தனை பேர் வாங்குகிறார்கள் இன்றைக்கு என்றுதான் கேட்கிறேன். நான் இதைப்பற்றி முதலமைச்சருக்கு 2-1-79 அன்று ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அந்த லெட்டரில் எல்லா தியாகிகளுக்கும் இந்த உதவி கிடைக்க நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 100 ரூபாய் வருவாய் இருந்தால் தியாகிகள் பென்ஷன் கிடை யாது என்பதை நீக்க வேண்டும். எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது, அவர்கள் குடும்பத்தின் எண்ணிக்கையை பொறுத்து, விலைவாசியைப் பொறுத்து அவர்களுக்கு பென்ஷன் உயர்த்தி கொடுக்க வேண்டும். மூன்று, தியாகிகளுடைய பிள்ளைகளுக்கு படிப்பு வசதிகள், மற்ற சலுகைகள் இவற்றில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். நான்கு, தியாகிகளின் படித்த பிள்ளைகளுக்கு உத்தியோகம் கொடுப்பதில் முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டிருந்தேன். அவர்களின் குடும்பத்திற்கு மருத்துவ வசதியையும் அளிக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருந்தேன்.

திரு. கக்கன் அவர்களுக்குக் கொடுத்துள்ளார்கள், 500 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் இலவசமாக பூஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் கொடுக்க வேண்டியதுதான். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், இதை விட தியாகம் செய்தவர்கள், 100 ரூபாய் வருமானம் இருந்தால் என்று வைத்து விட்டதால்,

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1979 மார்ச் 19]

இந்த உதவியைப் பெற முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்கிறேன். ஒரு குடும்பத்தில், 4, 5 பேர் இருக்கும்போது 100 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று பேசாமல் இருந்தால் எல்லோரும் விழைக்க முடியுமா? அதற்காக ஏதோ தொழிலோ, வியாபாரமோ செய்கிறார்கள். அப்படியும் அவர்கள் கஷ்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த உதவி கிடைக்காதே. எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர்—ஒரு உதாரணத்திற்கு சொல்கிறேன்—திருவண்ணாமலையில் இராமானுஜலு செட்டியார் என்ற ஒருவர், அவர் என்னோடு சிறைசென்றவர். திருவண்ணாமலை கோவில் வாசல் படியில் கற்பூரம், குங்குமம், ஊதுபத்தி விற்கும் கடையை வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே அவரும் அவர் மகனும் சேர்ந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த தியாகிக்கும் வருட வருமானம் 1,434 ரூபாய் என்று சொல்லி கிடைத்துக் கொண்டிருந்த தியாகிகள் பென்ஷனையும் கிடைக்காமல் நிறுத்தி விட்டார்கள். இது போன்று பல பேர்கள். ஆகவே தான் மாத வருமானம் 100 ரூபாய்க்கு இருந்தால் என்று அந்த வரம்பை நீக்கிவிட வேண்டும். மத்திய அரசு 5,000 ரூபாய் என்று தீர்மானித்தது அதை இப்பொழுது 10,000 ஆக ஆக்குவதற்கு ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அடபத்தாயிரம் கொடுக்காவிட்டாலும் அந்த 5 ஆயிரமாவது வருட வருமானம் என்று வைத்து கொடுக்கச் செய்யுங்கள் என்று தான் கேட்கிறேன். சிறு தொழில் வளர்ப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது, குடிசைத் தொழில் வளர்ப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ரூ.25,000-க்குள் இருந்தால் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைக்கு விதிவிலக்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 25,000 ரூ. என்று சொன்னால் அது இரண்டுநாள் உற்பத்திதான். அந்த 25,000 ரூ. தான் அவன் லைசென்சு வாங்க வேண்டும், குளோரைடு வாங்கவேண்டும், மற்றும் வாடகை இவ்வளவும் செய்யவேண்டும். ஆகவே, அது கட்டுபடியாகாது. ஆகவே இன்று இருக்கும் சூழ்நிலையில் அந்த வரி, குடிசைத்தொழில்மீது போடப்பட்டுள்ள வரி நீக்கப்படவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் விம்கோ தொழிற்சாலைமீது வரி போட்டதன் விளைவாக இன்று அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலையை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். உற்பத்தி குறைக்கப்பட்டு, இன்று ஆயிரக்கணக்கான பேர் வேலை இல்லை என்று அனுப்பப்படும் நிலைக்கு வந்து இருக்கிறது. ஆகவே, ஒன்று சர்க்காரே அந்தத் தொழிற்சாலையை மேற்கொள்ளவேண்டும், அல்லது அந்த வரியை நீக்கவேண்டும், அல்லது அதற்கு வேறு பரிகாரம் என்ன என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். அந்த அளவிற்கு ஒன்றுமே சிந்திக்காதது கண்டு மிகவும் வேதனைப்படுகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) சார், 12-45 க்குத்தான் ஆரம்பித்தேன். அதற்குள் அடித்தால் எப்படி?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):

12.42-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள். இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

1979 மார்ச் 19]

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நேரம் அதிகம் அனுமதிக்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டம் என்பதால் இவ்வளவு தாராளமாக இருக்கிறீர்களா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : எல்லோருக்கும் ஒன்றாகத்தான் நேரம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. யாருக்கும் இவிலே வித்தியாசம் கிடையாது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : வடாற்காடு மாவட்டம் என்பதால் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை. ஏற்கனவே சபாநாயகர் நேரம் ஒதுக்கித் தந்து இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : சபாநாயகர் பற்றி ஒன்றும் சொல்லாதீர்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இன்றையதினம் அரிசன மக்களைப் பற்றியோ, மல்லவாசிகளைப் பற்றியோ எதுவுமே சொல்லாமல் என்னமோ ஏதோ என்று இருக்கிறார்கள். கொத்தடிமை பற்றி 15 நாளைக்கு முன்னால் பார்த்தேன். இந்தியா பூராவிலும் 15 லட்சம் பேர் இருப்பதாகவும், தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம் 2½ லட்சம் கொத்தடிமைகள் இருப்பதாகவும் பத்திரிக்கையில் சர்க்கார் அறிவிப்பின் பேரில் போட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த கொத்தடிமையைப் போக்கும் நிலைமையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறீர்களா, அல்லது கொத்தடிமையை மேலும் மேலும் வளர்க்கும் அளவில் நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறீர்களா? ஆனால் நடைமுறையில் பார்த்தால் கொத்தடிமை முறை மேலும் வளரும் தன்மையில் இருக்கிறது. இன்று அத்தகைய மோசமான போக்கில் போய்க் கொண்டு இருக்கிறது. சுகாதாரத் தொழிலாளி, தாழ்த்தப் பட்டவன், தாழ்த்தப்பட்டவனைவிட மோசமான நிலையில் இருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்துதரும் தன்மையில் ஏற்கனவே போட்டு இருக்கும் சட்டத்தின் அடிப்படையில் சர்க்கார் உத்தரவுகளை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் இருந்து வருகிறது. அது உடனடியாக கவனிக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த அளவிற்கு கவனிக்கையில், அந்த அரிசன மக்கள் ஏற்கனவே மத்திய சர்க்காரில் இருந்து அவர்கள் வீட்டுக் குழந்தைகள் படிக்கிறது என்று சொன்னால் ஸ்காலர்ஷிப் வாங்கிக்கொண்டு இருந்தார்கள். 1975-ம் ஆண்டுக்குப்பிறகு 2 பிள்ளைகளுக்குத்தான் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. அதேபோல் பேக்வார்ட் என்றால் யாருக்கும் கிடையாது. இதையெல்லாம் மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து டிரை பண்ணி வாங்கவேண்டும். அதற்காக நாங்கள் கேட்டோம், கடிதம் எழுதினோம், பதில் இல்லை என்று சொன்னால் பிரயோசனம் இல்லை. இதனால் எந்த அளவிற்கு அவர்கள்

[திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்] [1979 மார்ச் 19]

கல்வி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு பக்கத்தில் இருக்கும் மாநிலங்களான ஆந்திரா, கர்நாடகாவில் ரூ. 6,000 வரை ஸ்காலர்ஷிப் உண்டு என்று வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த வரம்பு இங்கேயும் கொண்டு வரவேண்டும். ரூ. 500 சம்பளம் வாங்குபவர்கள் பிள்ளைகளை கல்லூரியில் படிக்க வைக்க முடியுமா? இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்ப முடியவில்லை. ஆகவே, கண்டிப்பாக அந்த வரம்பை உயர்த்த வேண்டும். ஆஸ்டலில் தங்கி படிக்கிறவர்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கும்.... (மணியடிக்கப்பட்டது) 15—நிமிடம் தான் ஆகியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):

18 நிமிடம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் 1 நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இந்த நிலைமையில் ஆஸ்டலில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளையும் தரவேண்டும். மெஸ் பீஸ், ஆஸ்டல் செலவு எல்லாம் அரசே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.00]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):

தாங்கள் அருள்கூர்ந்து இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நான் 12.45-க்கு ஆரம்பித்தேன். இடையிலே 5 நிமிடம் வேஸ்டாகி விட்டது. அதனால் இன்னும் 5 நிமிடம் கூடுதலாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):

நீங்கள் பேசிய நேரத்தை நான் குறித்து வைத்திருக்கிறேன். 12-42-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள். 1.02-க்குள் நீங்கள் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள், முக்கியமான விஷயங்கள் எல்லாம் பேசவேண்டியிருக்கிறது. முக்கியமாக நீர்ப்பாசன வசதி செய்யப்பட வேண்டும். வடாற்காடு மாவட்டம் இந்த மாநிலத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படக்கூடிய உணவுப் பொருட்களில் 25 சதவிகிதம் உற்பத்திச் செய்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட மாவட்டத்திற்கு இன்றைக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏதாவது செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறபோது

1979 மார்ச் 19] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

ஏற்கெனவே இருந்த அரசுகள் எப்படி தயாராக இல்லையோ அதைப்போல இந்த அரசும் தயாராக இல்லை என்றுதான் தெரிகிறது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசின் முதலமைச்சர் கருணாநிதி 1975 ஆம் ஆண்டு அங்கே மோர்தானா டாம் கட்டுவதற்கு 'இன்னாகுரேஷன்' செய்தார். அதன் பிறகு அந்த கல்லையே தூக்கிப் போட்டுவிட்டார்கள். ஆகவே, லாப நஷ்ட கணக்குப் பார்க்காமல், கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீரை விவசாயத் திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய தேவை இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, வடாற்காடு மாவட்டத்தில் சிறு சிறு அணைகள் பலவற்றைக் கட்ட வேண்டும். மோர்தானா டாம், பத்தரப் பள்ளி டாம், புல்லூர் டாம் போன்ற சிறு சிறு டாம்களை கட்ட வேண்டும், அதைப்போல பாலாறு பேசின் திட்டத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது). மலைப் பிரதேசங்களில் மண் அரிப்பு ஏற்பட்டு சேதம் விளைவிக்கப் படுவதால் அதைத் தடுக்க செக்டாம் கட்டி முடிக்க வேண்டும்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):
அடுத்து, திரு. ரா. கு. பெருமாள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இன்னும் மூன்று நிமிடம் கொடுங்கள். எனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் இன்னும் முடியவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):
தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்திற்கு மேலேயே நீங்கள் பேசிவிட்டீர்கள், நீங்கள் இப்படிப் பிடிவாதமாக இருந்தால் மற்றவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? நான் எப்படி சபையை நடத்த முடியும்? அருள்கூர்ந்து உட்காருங்கள். அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரா. கு. பெருமாள்.

* திரு. ரா. கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை நாவுக்கரசர் நாஞ்சலார் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பாராட்டிப் பேசுகின்ற வாய்ப்பினைத் தந்த தங்களுக்கு முதற்கண் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 88, 73 இலட்சம் டன் உணவு தானியங்களும், 36.45 இலட்சம் டன் பணப் பயிர்களும் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டங்களை வேளாண்மைத் துறை வகுத்துச் செயல்படுத்தும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. ரா. கு. பெருமாள்] [1979 மார்ச் 19]

அதே நேரத்தில் இந்தியாவிலேயே பால்பெருக்குத் திட்டத்தில் முதலாவதாக இருப்ப நம்முடைய மாநிலம். அதுமட்டுமல்லாமல் வரும் ஐந்து ஆண்டுகளில் 40 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டு, 9.5 இலட்சம் கால்நடைகள் கொண்டுவரப்பட்டு, 8 இலட்சம் விவசாயிகள் பயனடைவார்கள் என்ற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 2.76 கோடி ரூபாய் செலவிட்டு, 160 விசைப் படகுகள் விநியோகிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் நிலமற்ற விவசாயிகள், சிறு உழவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆகியோர் சிறப்பாகப் பலன் பெற்று அவர்தம் வாழ்க்கை நிலை உயரும் வண்ணம் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் முழுமனதோடு வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் உள்ள படித்து வேலையில்லாதிருக்கும் இளைஞர்களுக்கு அண்ணா கிராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற சுமார் இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குள்ளாக பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல், சிறு தீப்பெட்டித் தொழில் போன்ற சிறு தொழில்கள் மூலம் சுமார் ஒன்றரை இலட்சம் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தந்துள்ளதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் அரசுக்கு ஒரு ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். இந்த சிறு தொழில் மூலம் நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பெரும் பாலும் செய்யப்படுகின்ற தீப்பெட்டிகளில் வீம்கோ தொழிற்சாலையில் 60 சதவீதமும், பி-கிளாசில் 25 சதவீதமும் மீதியை சி-கிளாஸ் என்று சொல்லப்படுகிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், சர்வோதய நிறுவனங்கள் மூலமும் தயார் செய்கிறார்கள். இப்படித் தயாரிக்கின்ற தீப்பெட்டிகளில், கையினால் செய்யப்படுகின்றவைகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் வரி போடாமலும், இயந்திரங்களில் தயாரிக்கின்றவைகளுக்கு அதிக வரி விதித்தும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது கைத்தொழிலை ஊக்குவிக்க மேற்கொண்ட ஒரு நடவடிக்கை. ஆகையால் இந்த முடிவை எடுத்த மத்திய அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். மத்திய அரசைப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் மாநில அரசு செய்கின்ற நல்ல காரியங்களைப் பாராட்டுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கிராமங்களில் இலட்சக்கணக்கானபேர் வேலையற்றுத் தவிக்கிறார்கள் என்று திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கைத்தொழில் மூலமாக தீப்பெட்டி செய்வதை ஊக்குவிக்கின்ற வகையில் வரிவிலக்கு அளித்தால் நிறையபேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். இப்போது 60 சதவீதம்

1979 மார்ச் 19] [திரு. ரா. கு. பெருமாள்]

இயந்திரங்களின் மூலமாகத் தயார் செய்கின்ற தீப்பெட்டி வெளி நாடுகளுக்கு மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. விம்கோ தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை 1700 பேர்களை நிறுத்திவிடப் போவதாக அறிவிப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த 1,700 பேர்களும் சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையில் தொழில் நடத்த உரிமை கொடுத்தால் நல்லது. இப்படி எல்லாம் செய்தால் பல இலட்சம் பேர் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் பயன் பெறுவார்கள். இப்போது கிராமப்புறங்களில் வருமானம் இல்லாததன் காரணத்தாலேதான் அவர்கள் நகரப் புறங்களுக்கு வருகிறார்கள். அதனைத் தடுக்கின்ற வகையிலே கிராமப்புறங்களிலே வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக ஏற்படுவதற்கு வழி செய்யலாம். அப்போது தான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதுபோல் கிராம ராஜ்யம் ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.....(மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):
அடுத்து திரு. பொ. விஜயராகவன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. ரா. கு. பெருமாள் : நான் குறிப்பிடுவது தொழிலாளர் பிரச்சினை. ஆகவே எனக்கு அதிக நேரம் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலின் மூலமாக படித்த வாலிபர்களுக்கும் படிக்காத பாமர வாலிபர்களுக்கும் கிராமப் புறங்களில் வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக ஏற்படுகின்ற வகைகளில் உரிமங்களையும் பல சலுகைகளையும் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி):
சீக்கிரம் முடியுங்கள். நான் அடுத்தவரை அழைத்துவிட்டேன்.

திரு. அ. செல்லப்பா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆம் ஆர்டர்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி)
அவர் முடிக்கட்டும். அதற்குப் பிறகு நீங்கள் கேளுங்கள்.

திரு. ரா. கு. பெருமாள் : இன்னொன்று மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். நெல்லை மாவட்டத்திலே விளாத்திகுளம் தொகுதியில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றவுடனே ரூபாய் 8.50 கோடி மதிப் பீட்டில் வைப்பாறு அணை திட்டம் போடப்பட்டு அது ஆய்வுக்கு வந்தது.....(மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): அடுத்து திரு. பொ. விஜயராகவன்,

[1979 மார்ச் 19]

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவரவர்களே, எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மிகக்குறுகிய நேரத்தில் 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கை மிக ஏமாற்றத்தைத் தரக்கூடியதாக இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த சர்க்கார் மக்களை ஏமாற்றுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே நிறைய திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது புதுத்திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அறிவிக்கின்ற திட்டங்களை உண்மையிலேயே நிறைவேற்றுகிறார்களா என்ற நியாயமான சந்தேகம் எழுகிறது. இந்தச் சந்தேகம் பொது மக்கள் மத்தியிலேயும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1977-78 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வைக்கிறபோது அதிலே வடாற்காடு மாவட்டத்தில் செண்பகத் தோப்பு என்னும் இடத்தில் கமண்டலாற்றுக்கு குறுக்கே 3.55 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் நீர்தேக்கம் ஒன்றை அமைப்பது நடப்பாண்டில் மேற்கொள்ளப்படும் முக்கியமான திட்டமாகும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு திட்டத்தை எவ்வளவு வேகத்தோடு சொன்னார்கள் இப்போது அந்தத் திட்டம் எந்த முறையிலே செயல்படுகிறது என்பதைப் பார்த்தால் 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் 5 இலட்ச ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டு அது செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை வேதனையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் சித்தமல்லி நீர்தேக்கம் என்கிற ஒரு நீர்தேக்கத்தைக் கட்டுவதற்கு 10 இலட்ச ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டது. அந்த பத்து இலட்ச ரூபாய்க்கு போடப்பட்ட திட்டம் செயல்படுத்தப்படவில்லை,

(பிற்பகல் 1-10)

அதே போல், 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் பொய்கை அணைத் திட்டத்திற்காக 15 லட்சம் ரூபாய் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இதுவரை ஒரு காசு கூட அந்த பொய்கை திட்டத்திற்காகச் செலவு செய்யவில்லை. அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று என்றே எங்களால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

என்றைக்கும் மற்ற மாநிலங்களைவிட நம் மாநிலம் முன்னோடியாக இருந்திருக்கிறது. மதிய உணவுத் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்தில் அது அமல்நடத்தப்பட்டு, அதை மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுகின்ற அளவில் தமிழகத்தில்—

1979 மார்ச் 19] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

தமிழ்நாடு நிர்வாகத்தில் சிறந்த புதுமையான திட்டமாக அவைகளை நிறைவேற்றி வந்தோம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரினுடைய திட்டத்தை தத்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—இதை எப்போதிருந்து தத்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால்—ஃபுட் ஃபார் வொர்க்—திட்டத் தின் மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இன்றைக்குத்தான் இந்த சர்க்கார் அதை கொண்டு வந்து செயலாற்றப்போவதாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ‘டிபூப் லைட்டாக’ இருந்து கொண்டிருக்கிறது நம் முடைய அரசு.....

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ‘ஃபுட் ஃபார் வொர்க்’ என்ற திட்டம் மத்திய அரசு அறிவித்த திட்டமாக இருந்தாலும், நாம் சொல்லுகின்ற திட்டம் ‘எம்பிளாய்மென்ட் கியாரண்டி’ என்கின்ற திட்டம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : ஆளும் கட்சியில் இருந்தவர்களே இதைச் சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையில் தான் நான் இதைப் பேசுகிறேன். மார்ச் 12-ம் தேதி ‘இந்து’ பத்திரிகையில் இது பற்றி விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில்.....

“About 200 million mandays would have been generated through the pumping in of six lakh tonnes of grain during the year ending March 31, 1979 under the Food-for work Programme, intended to prevent exploitation of weaker sections of the rural community during the lean season and ensure price stability, especially in the far-flung and remote areas” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மட்டுமல்லாமல்,.....

“Already during the period from April 1978 to mid—February 1979, the programme had generated 160 million mandays of employment and resulted in the utilisation of 5.30 lakh tonnes of food grains. In 1977-78 only 39 million mandays were generated with the use of 1.27 lakh tonnes of grain.” அதுமட்டுமல்லாமல்,.....

“Orissa and Rajasthan have made the maximum use of the grain available under the programme so far. In April–December 1978 Rajasthan utilised 1.13 lakh tonnes of grain and Orissa 1.12 lakh tonnes. West Bengal utilised about 80,000 tonnes of grain, Uttar Pradesh used 53,000 tonnes, Bihar 47,000 tonnes Madhya Pradesh 30.558 tonnes, இப்படிப் பல மாநிலங்கள் முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் நமது மாநிலம் இப்போது

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1979 மார்ச் 19]

தான் ஒரு அடி எடுத்து வைத்திருக்கின்ற நிலையைப் பார்த்து நான் வேதனைப்படுகிறேன். முன்பெல்லாம் தமிழ்நாடு அரசு தான் மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுகின்ற நிலையிலிருந்து நம் முடைய மாநிலத்திற்கு மற்றவர்கள் வழி காட்டுகின்ற அளவுக்கு நம்முடைய நிலை வந்து விட்டதே என்பதற்காக வேதனைப்படுகின்றேன்.

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எதுவும் இல்லை என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சினிமாத் துறையிலிருந்து வந்தவர்கள். சினிமாத் துறைக்கு அளிக்கக்கூடிய ஊக்கம் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சினிமாத் துறைக்கு கம்பெளன்டிங் டாக்ஸ் மூலமாக, வரிவிதிப்புப் போட்டதின் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு 7, 8 கோடி இழப்பு ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நிலவரியாக இந்த மாநிலத்தில் 9 கோடி 29 லட்சத்து 27 ஆயிரம் ரூபாய் மட்டுமே இந்த அரசுக்கு வருகின்றது. அந்த அளவுக்கு இருக்கின்ற நிலவரியைக் குறைப்பதற்கு எந்தவிதமான முயற்சி கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதே ரேத்தில் கம்பெளன்டிங் டாக்ஸ் என்று போட்டு கணக்குக் காண்பித்தால் அரசு நஷ்டம் அடைகிறது என்று சினிமாத் துறைக்கு காட்டுகிற அக்கறை கூட விவசாயிகளுக்குக் காட்டவில்லை என்கின்ற ஒரு கருத்தைச் சொல்லி, நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. ஆதிசுவாமி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விழைகிறேன். இந்த அறிக்கை கையிலே வேலை வாய்ப்புக்கோ அல்லது மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக் கூடியதற்கோ, எந்தவிதமான நிதியும் ஒதுக்கப் படவில்லை. ஒவ்வொரு குடிசைத் தொழிலும், மிகவும் பாதிக்கப் பட்டு வருகிறது. ஒரு தொழிலை இன்றைக்கு ஆரம்பித்து நடத்து கின்றவர்கள், அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று ஒரு 5 ஆர்ஸ் பவர் மோட்டார் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தால், அவர்கள் உடனே கார்ப்பரேஷனுக்கோ அல்லது முனிசிபாலிட்டிக்கோ அப்ளை பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் அவர்களுக்கு ஏதாவது தேவைப்பட்டால், அவர்கள் எம். எம். டி. ஏ. வுக்கு அப்ளை பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இதனால், பல இடங்களில் இவ்வாறு ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

மேலும், எங்கள் ஜில்லாவில் பெருவாரியானவர்கள் செய்யக் கூடியது கயிற்றுத் தொழில், இன்றைக்கு இந்தத் தொழிலுக்கு இலக்கண ஏற்பட்டு

1979 மார்ச் 19] [திரு. இரா. ஆதிசுவாமி]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலுக்கு தொண்டானது கன்னியா குமரிக்கு பல பாகங்களிலே இருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. கேரளாவிலே இருந்து வந்து கொண்டிருந்தது; அங்கே அவர்கள் தொழில் பாதிக்கப்படுகின்ற காரணத்தால், அவர்கள் அதை தடை செய்து விட்டார்கள். இன்றைக்கு நம் மாநிலத்தில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்து வருகின்ற தொண்டையும் தடை செய்திருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே, இது சம்பந்தப்பட்ட ஏழு சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. இதில் 3 தொழிற்சாலைகள் கே. டி. கோசல்ராம் நடத்துகிறார். இந்த ஒரே காரணத்திற்காக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே இருந்து வரக்கூடிய தொண்டுக்கும் தடை செய்திருக்கிறார்கள். அதனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வருவதை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய, தும்பையானது திரும்பவும் கயிறு திரிப்பதற்காக (அதாவது மட்டைகளை) கன்னியாகுமரிக்கு அல்லது சேலத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறது. அங்கே கயிறை முறுக்குவதற்கான ஒருவிதமான தொழிலும் இன்னும் வரவில்லை.

அதே சமயத்தில், தேங்காய் போன்ற அழுகும் பொருளுக்கு இதற்கு முந்தைய அரசு 3 ஆண்டுகளுக்கு முன் தேங்காய் மீதான விற்பனை வரியை ரத்து செய்தார்கள். அப்படிச் செய்துவிட்டு, கொப்பறைக்கு வரிபோட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நிதி நிலை அறிக்கையிலே, இந்த கொப்பறைக்கு வரியை ரத்து செய்யாது, அதற்குக் காரணம் சொல்லி, அதை ஒழுங்காக அமல்படுத்த முடியவில்லை என்று சொல்லி, இந்த தேங்காய்க்கு பழையபடி விற்பனை வரி இருந்ததுபோல், 2 சதவிகிதம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர, தென்னைத் தோட்டங்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இன்னொரு அபாயம் வந்திருக்கிறது. விவசாய வருமான வரிக்கு 2 ஏக்கர்கள் என்று சொன்னால் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று முன் இருந்தது. அதை இன்றைக்கு 1 ஏக்கர் 33 சென்ட் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன்படி பார்த்தால், 6 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பது இன்றைக்கு ஏக்கர். எனவே, இதிலே ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பது 6-க்கு 1 என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படிப் பலவிதமாக தென்னை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, இதைப்பற்றி சர்க்கார் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடற்கரை ஓரத்திலே இருக்கும் மீனவர்கள் பெரிய வர்களாக இருந்தால், கடலுக்குச் செல்வார்கள். ஆனால், வீட்டிலே இருப்பவர்கள் வலை பின்னும் தொழிலிலே ஈடுபடுவார்கள். இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் ஒரு பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். அதுவும் அமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. இரா. ஆதிசுவாமி]

[1979 மார்ச் 19]

வருகிறபோது இத்தகைய ஒரு பெரிய ஆர்ப்பாட்டத்தைச் செய்தார்கள். அன்றைக்கு அங்கு வந்த மந்திரி அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதியை அளித்தார்கள், அன்றைய தினம் அவர்கள் இந்த நெட் பின்னுவதற்கு லைசன்சை கான்சல் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்போதும் புதிதாக அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம், அங்குள்ள மக்களுக்கு புதிதாகத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்திக் கொடுக்காவிட்டாலும், தாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற இந்தத் தொழிலைப் பறிக்கக் கூடாது என்றுதான் கேட்கிறார்கள். அவர் ஒருவேளை கஞ்சிக்கு இதைக் கேட்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் அவர்கள் கேட்கவில்லை.

அதேபோல், எல்லா ஜில்லாவிற்கும் கூடுதலான நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. எங்கள் ஜில்லாவிற்கு அப்படியில்லை. ஆனால், எங்கள் ஜில்லா பெருமழையினால் பாதிக்கப்பட்டு, காட்டாறுகளிலே எல்லாம் உடைப்பு ஏற்பட்டு, பெருஞ்சேதம் ஏற்பட்டிருந்தது. இதைச் செப்பனிடுவதற்கு, ஏதோ 55 லட்ச ரூபாய்தான் எஸ்டிமேட் போடப்பட்டு இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-20)

15 லட்சம் ரூபாய் இந்த நிதியாண்டில் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதிலே இப்போது 4 லட்சம் ரூபாய் குறைவு செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் மழை காலம் வரப்போகிறது. இவற்றையெல்லாம் செப்பனிடாவிட்டால் திரும்பவும் மழை பெய்யும்போது பெரும் சேதம் விளைவிக்கக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது. ஆகையால் உடனடியாகக் கூடுதல் தொகையை ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களுக்கு இரா மநாதபுரம், தருமபுரி மாவட்டங்களில் சென்ட்ரல் கிச்சன் வைப்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் 66% பள்ளிக்கூடங்கள் சர்க்காரால் நடத்தப்படுகின்றன. எல்லா பிரைமரி பள்ளிகளிலும் தகராறு வருவதே இந்த மதிய உணவில்தான். கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சென்ட்ரல் கிச்சன் அமைக்கும் திட்டத்தை எங்கள் பகுதிக்கும் விஸ்தரித்தால் அங்குள்ள ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும் வசதிகள் கிடைக்கும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. சீனி. செல்வராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையினைக் கற்கண்டுத் தமிழிலே சொற்கண்டு, கன்னித் தமிழிலே புடைத்தெடுத்து, சொல்லுக்குச் சொல் அவை போற்றி, சுதந்திரத் தமிழால் மொழி அடுக்கி, தனது நீண்டநாள் அரசியல்

1979 மார்ச் 19]

[திரு. சீனி. செல்வராஜ்]

அனுபவத்தையும் முதிர்ந்த அரசியல் ஞானத்தையும், தெளிந்த பொருளாதாரக் கண்ணோட்டத்தையும், ஏழைகளின்மேல் மிகுந்த பரிவையும், பாசத்தையும், இந்த அரசுக்கும், புரட்சித் தலைவருக்கும் உள்ள அக்கறையினை, ஆர்வத்தினை காஞ்சி வழி வந்த நாஞ்சிலார் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்றுப், பேசும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்கு என் நன்றியையும், நல்வணக்கத்தினையும் முதற்கண் சமர்ப்பித்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

பழைய பாட்டிற்குப் புதிய மெட்டுப் போட வந்த பாகவதரை போல பழைய கள் புதிய மொந்தை என்று இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோதண்டராமன் அவர்கள் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று கூறிக்கொள்வேன், 'உள்ளத்தில் ஒளி உண்டாயின் வாக்கினில் ஒளி உண்டாகும்.' உள்ளத்தில் இருள் உண்டானால் வாக்கினில் என்ன வரும் என்பதைப் போல், 'ஏதிலார் குற்றம்போல் தம் குற்றம் காண்கிற பின் தீதுண்டோ மன்னுமுயிர்க்கு' என தெள்ளுதமிழ் வள்ளுவன் கூறிச் சென்றதைப் போல், மக்கள் ஆரோக்கியமாக இருந்தால் வைத்தியருக்கு நோய் வரும் என்பதைப் போல, நோயாளிக்குத் தேனும் கசக்கும் என்பதைப் போல, பிரசவ வேதனைகளுக்குப் பிறகு குழந்தைப் பிறப்பதைப் போல, இயற்கை சீற்றங்களுக்கும், செயற்கை சீற்றங்களுக்கும் பிறகு நாஞ்சிலார் படைத்த நிதிநிலை அறிக்கையினை குறைகூறுபவர்கள் ஒரு நிமிடமாவது கடந்த காலத்தையும் எண்ணி, தற்போதுள்ள நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நடுநிலைமையாளர்கள், நல்லவர்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுவார்கள். அதே சமயத்தில் நல்ல மனதுடன் நடுநிலையுடன் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் உண்மை புலப்படும்.

கடந்த ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்த நிலையிலும் தமிழகம் கடும் மழையாலும், கொடும் புயலாலும், பெரும் வெள்ளத்தாலும் தாக்கப்பட்டிருந்தது. தாக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ரூ. 155 கோடிக்குமேல் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குச் செலவிட இருந்த பணத்தை மீட்சிப் பணிகளுக்குப் புரட்சித் தலைவர் அரசு செலவு செய்து மக்களின் துயர்களைக் களைந்தது.

எத்தனையோ இயற்கைச் சீற்றங்களினால் ஏற்பட்ட கொடுமைகளையும் செயற்கை சீற்றங்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட கொடுமைகளையும் எதிர்க்கட்சிகளால் நடத்தப்பட்ட, தூண்டி விடப்பட்ட கிளர்ச்சிகளையும், ஆர்ப்பாட்டங்களையும் போர்ப் பாட்டுக்களையும் சந்தித்துச் சமாளித்து வெற்றி பெற்ற நிலையிலும் சிங்காரச் சென்னையை இயற்கை அன்னை சீரழித்த நேரத்திலும், தொழிற்சாலைகளைத் தொல்லைச் சாலைகளாக் குவதில் சிலர் நேரத்தையும் நினைப்பையும் செலவழித்த

[திரு. சீனி. செல்வராஜ்]

[1979 மார்ச் 13]

நேரத்திலும் 'மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு' என்ற எண்ணத்தில் மக்கள் குறைகளைப் போக்க அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்று அரசு நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு அரசின் மீதும் 'ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்-கல்லைத்தான், மண்ணைத் தான், காய்ச்சித்தான், குடிக்கத்தான் கற்பித்தானா? என்று சித்தர் பாடல்களைப் புத்தரைப் போல் எடுத்துப் பாடியவர்கள் ஆட்சியில் என்ன நடந்தது என்று எண்ணிப் பார்ப்பார்களானால் தற்போது நல்லாட்சி நடைபெறுகிறது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். "உறுபசியும், ஓவாப் பிணியும் செறு பகையும் சேரா தியல்வது நாடு" என்று தெள்ளு தமிழ் வள்ளுவன் கூறிச்சென்றதைப் போன்று அந்தக் குறளுக்கு எடுத்துக்காட்டாக, இலக்கணமாக தமிழக அரசு அமைந்து பொறுப்பேற்ற பிறகு இந்தத் தமிழ்நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை இல்லை, பஞ்சம் இல்லை, பசி இல்லை, பட்டினி இல்லை, பட்டினிச் சாவு இல்லை, அரிசி நடமாட்டத் தடையும் இல்லை, பாசன நீர்த்தட்டுப்பாடு இல்லை, மின்சார வெட்டு இல்லை, உரத் தட்டுப்பாடு இல்லை, பொறுக்கு விதைகள் அளிப்பதில் தட்டுப்பாடு இல்லை, விலைவாசி ஏற்றம் இல்லை, வேதனைப் புயல் இல்லை, அரிசிக்கு க்யூ இல்லை, அல்லும் பகலும் கஷ்டம் இல்லை, பூனை தூங்கும் அடுப்பு இல்லை, பொழுதெல்லாம் கண்ணீர் இல்லை, லஞ்சம் இல்லை, லாவண்யம் இல்லை, ஊழல் இல்லை, ஊதாரித்தனம் இல்லை, மாட மாளிகை கூட கோபுரம் கட்டவில்லை, மற்றவர்கள் பேரில் சொத்துக்கள் வாங்கவில்லை என்ற நிலைமையில் இன்றைக்கு தமிழக அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

பொழுது விடியாதா, போராட்டம் ஆரம்பிக்காதா என்று எதிர்க்கட்சிகள் போராட்டத்தைத் தொடங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் போராட்டங்களை இந்த அரசு சந்தித்து, சமாளித்து வெற்றி பெற்று சாதனைகள் பல புரிந்து வருகிறது. இந்த தமிழகத்திற்காக, இந்த தமிழக மக்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்து நன்மைகளைப் புரிந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில், இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நம்பிக்கையில்லை என்று நம்பிக்கையில்லாதவர்களால் கொண்டுவரப் படுகின்ற தீர்மானத்தையும் முறியடித்து வெற்றி நடைபோட்டு வருகின்ற இந்த நேரத்திலே எனக்குப் பேசுவதற்கு நல்லாய்ப்பை அளித்த தலைவர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிற அதே நேரத்திலே என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூறுவதற்கும் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவோடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி, இரண்டு முறை அமைச்சர்களைப் பெற்றிருக்கிற அரசியல் பாரம்பரியம் கொண்டது ஆகும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) என்னுடைய

1979 மார்ச் 19] [திரு. சீனி. செல்வராஜ்]

தொகுதியில் கொட்டகைமேடு என்ற ஒரு சிறு கிராமம் எந்த வித முன்னேற்றமும் இல்லாமற் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. இதை முன்னேற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

* திரு. த. வேணுகோபால் : தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்குப் பலன் தரக்கூடிய ஆக்கப்பூர்வமான திட்டங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற, நெல், கரும்பு, மணிலா போன்ற பொருட்களுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகள் போராடி வருகிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு ஆதரவாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தவிதக் குறிப்புகளும் காணப்படவில்லை. அப்படிக் காணப்படவில்லையென்றாலும் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்றுத்தான் நெல், கரும்பு போன்றவற்றிற்கு விலைகளைக் கூட்டித் தரக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றாலும்கூட நம்முடைய மாநில அரசின் நிதியிலிருந்து நெல், கரும்பு போன்றவற்றிற்கு விலைகளைக் கூட்டித்தருவதற்கு, நிதி ஒதுக்கி விலைகளைக் கூட்டித்தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய கடன்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமோ அல்லது மற்ற அமைப்புகளின் மூலமோ கடன் வழங்கப்படவில்லை, இப்படி வழங்கப்படவில்லையே என்று கேள்வி நேரத்திலே கேட்கப் பட்டதற்கு, அமைச்சர் பதில் சொல்லி இருக்கிறார், தற்போது மத்திய வங்கி தவணை கடன் பாக்கியுள்ளது என்று கூறியிருக்கிறார். மத்திய வங்கி தவணைக் கடன் பாக்கி என்றால் ஐ.எம்.எஸ். கடன் என்ற முறையிலே விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்கியிருக்க வேண்டும், வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சாத்தனூர் அணை பாசன வசதிகள் உள்ள பகுதி. அங்கே விவசாயிகளுக்கு உரக்கடன்களும் வழங்கப் படவில்லை, ரொக்கக் கடன்களும் வழங்கப்படவில்லை, இப்படிப் பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன, எனவே ஒன்றியத்தின் மூலமாகக் கடன்கள் வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே உள்ள பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்னணைப்புக் கொடுப்பதுபற்றி 1977-78, 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே 65 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதை யொட்டிக் கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு 90 நாட்கள்

[திரு.த.வேணுகோபால்]

[1979 மார்ச் 19]

டைம் கொடுத்து நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்கள் எல்லாம் அதன் காரணமாக பல சங்கடங்களுக்கு ஆளாகி மோட்டார்கள் வாங்க கடன்களை வாங்கிப் பொருத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு 90 நாட்கள் கெடு முடிந்தபிறகும் கூட மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. இதன் காரணத்தால் இன்றைக்கு திருவண்ணாமலைப் பகுதியிலே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்பட்டு விவசாயிகள் எல்லாம் நஷ்டமடையக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சிங்காரப் பேட்டையிலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு 40 எம்.யு.ஆர், தரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இப்போது திடீரென்று அதை குறைத்து விட்டார்கள், ஆகவே அந்தப் பகுதியிலே இருந்து கிரிப்பிடர் திருவண்ணாமலைக்கு உடனடியாக மின்சாரம் போதுமான அளவிற்குக் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே அதிகமாக மழைபெய்து ஆங்காங்கே வெள்ள நிவாரணம் கொடுக்கப்படுகிற நேரத்திலே திருவண்ணாமலை, செங்கம் போன்ற இடங்களிலே, அந்த வட்டங்களிலே தொடர்ந்து 4,5 ஆண்டுகளாகக் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக தற்போது அங்கே குடிநீர் பற்றாக்குறை இருக்கிறது, பஞ்சம் இருக்கிறது, எனவே, தகுந்த அதிகாரிகளை அனுப்பி விவசாயிகளுக்கு என்ன பயிர் சேதம் என்று பார்த்து. எப்படி வெள்ளத்திற்கு நிவாரணம் தரப்பட்டதோ அதைப் போன்று அந்தப் பகுதிகளிலே ஏற்பட்ட வறட்சியையொட்டி, வறட்சி நிவாரணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-30]

என்னுடைய தொகுதியிலே சாத்தனூர் அணை இருக்கிறது. அந்த சாத்தனூர் அணையிலேயிருந்து சில கிராமங்களுக்குக் கால்வாய்கள் வெட்டி, அதன் மூலம் புதிதாக ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச உதவ வேண்டுமென்று மனுக்கள் தரப்பட்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டுமென்று இந்தச் கந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தண்டாரம்பட்டு தொகுதியிலே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையில் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.